

Interpol Phần 2 – Tam Giác Bí Ẩn

Contents

Interpol Phần 2 – Tam Giác Bí Ẩn	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	7
9. Chương 9	8
10. Chương 10	9
11. Chương 11	11
12. Chương 12	12
13. Chương 13	13
14. Chương 14	14
15. Chương 15	14
16. Chương 16	15
17. Chương 17	16
18. Chương 18	18
19. Chương 19	19
20. Chương 20	20
21. Chương 21	21
22. Chương 22	21
23. Chương 23	22
24. Chương 24	23
25. Chương 26	25
26. Chương 27	26
27. Chương 28	27
28. Chương 29	28
29. Chương 30	29
30. Chương 31	30
31. Chương 32	30
32. Chương 33	31

Interpol Phần 2 – Tam Giác Bí Ẩn

Giới thiệu

Một buổi sáng tháng 8 mát mẻ, hương hoa nhài thoang thoảng trong không khí, bay ra từ một ngôi b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/interpol-phan-2-tam-giac-bi-an>

1. Chương 1

Những con số chạy liên tục và dừng lại ở số 43, thang máy mở ra, chàng trai sải bước dọc hành lang vắng tanh, Nơi này luôn thiếu hơi người, nhưng anh đã quen khi trở về đây sau mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ.

Là người châu Á, anh có một vóc dáng cao, cân đối, mái tóc đen dày, đôi mắt sắc sảo và luôn nhìn mọi thứ khá nhanh và linh hoạt. Anh mang dáng dấp của một anh chàng công tử phong lưu hơn là một người luôn gần gũi với súng đạn. Và quả thật, nếu không phải là một Interpol, chắc giờ này anh đang ngồi vắt chân lên ghế, sống cuộc sống xa hoa của đại thiếu gia tập đoàn Uy Vũ.

KyO khẽ cười khi nghĩ đến cô nàng tóc vàng ban nãy anh gặp trên xe điện ngầm. Cô ả cứ nhìn anh cười và đá đưa suốt trên xe với anh. Anh cũng nhìn lại với đôi mắt tán tỉnh, rồi mặc cô nàng nhìn theo tên tò khi anh thân nhiên cười đùa theo một cô nàng khác. Đôi khi anh thích đùa giỡn như vậy để thoát khỏi những căng thẳng và áp lực trong công việc.

Cánh cửa nặng nề mở ra khi anh áp bàn tay trái vào hộp điện tử xác nhận. Nếu không phải là một thành viên của G6, chắc chắn sẽ không thể vượt qua cánh cửa này được. Con đại bàng lông trắng góc cổ dấy và rúc lên một tiếng chào anh. Nó đang đậu trên thanh ngang, chỗ ưa thích của nó trong căn phòng này do chính tay Bella làm. Lần đi Ai Cập này Bella và Shin đã để Arrow ở nhà và mang Alex theo. Anh cười gơ tay vuốt nhẹ lên lưng nó, rồi mở cánh cửa khác thông sang phòng bên cạnh. Ở G6, phòng bên ngoài là phòng làm việc, người ngoài nhìn vào sẽ thấy nó không khác gì những văn phòng bình thường, nhưng cái khác biệt chính là căn phòng thứ hai ở bên trong nó. Mọi bí mật của G6 đều nằm ở căn phòng này.

Trong phòng lúc này điện vẫn sáng, một người đang ngồi trước màn hình vi tính vẻ chăm chú. Thấy anh vào, người đó ngược mắt lên, thoáng ngạc nhiên rồi cười:

- Sao nửa đêm rồi còn đến văn phòng vậy KyO?

Người hỏi anh là Commet, trưởng đội điều tra G6, người luôn ngồi ở trong căn phòng này để tiếp nhận thông tin và truyền lệnh nếu cần.

- Cũng gần sáng rồi còn gì.- KyO ngồi phịch xuống ghế- Tôi chán ngấy cứ ngồi ở nhà nghỉ ngơi rồi.

- Đẳng nào thì sáng ra cậu cũng nhận nhiệm vụ mới mà.- Commet cười- Biết vụ gì chưa?

2. Chương 2

Rồi... Nhưng tại sao lại cho cái cô mới vào đó đi với tôi. Cậu biết là tôi chẳng thích làm việc với ai ngoài Rose mà.

- Nhưng N.R đang bận vụ ở Ai Cập với Shin rồi. Hơn nữa cậu nên hợp tác với tất cả mọi người trong phòng chứ.- Commet nhắc nhở.
- Điều đó không sao, miễn là đừng giao cho tôi một người mới đến chứ. Cậu biết thừa là tôi không đủ kiên nhẫn để làm cộng sự với mấy người mới mà.- KyO thở dài ngán ngẩm.
- Cả đội chỉ còn mình cậu là rảnh rang tại thời điểm này thôi. N.R thì đã bận kèm em trai cậu rồi còn gì.
- Chỉ ít thì IQ của Shin cũng xấp xỉ 200.
- Này, cậu thật vô lý.- Commet nhăn nhó- IQ cao chẳng khẳng định được cái gì đâu. Mai cậu cứ gặp người mới rồi hãy nói nhé! Xem qua hồ sơ của cô ta và vụ “Trái táo đỏ” cô ta đã phá đi. Bằng tuổi Shin đấy, nhưng chỉ ít thì cô ta đã làm được cái mà Shin chưa làm được. Cô ta có năng lực lắm đấy
- OK OK...- KyO chắt lưỡi- Tôi đâu có nhỏ mọn đến nỗi bị mang tiếng là trù dập người mới đâu.

Commet cười và lại cắm mặt vào chiếc máy tính của mình, để mặc KyO ngồi xem hồ sơ của Clara Collin, người mới được điều động đến G6, như vậy là G6 lại đủ 10 người như trước.

3. Chương 3

Collin nhìn những con số chạy liên tục và dừng lại ở số 43. Đây là tầng cao nhất của tòa nhà trụ sở Interpol tại Ailen. Thanh tra Jones quay lại nhìn cô khẽ mỉm cười trấn an. Hôm nay là ngày làm việc đầu tiên của Collin tại phòng làm việc G6. Dĩ nhiên cô đã từng nghe rất nhiều lời đồn về phòng làm việc nổi tiếng nhất, đặc biệt nhất, bí ẩn nhất và cũng biệt lập nhất so với những phòng làm việc khác trong tòa nhà Interpol này.

Cái đặc biệt đầu tiên đó là nó ở nơi hoàn toàn biệt lập so với các phòng làm việc khác. G6 là phòng duy nhất có người làm việc tại tầng 43, vì ngoài phòng điều tra này ra, chỉ còn một phòng duy nhất khác là phòng tư liệu mật. Hầu như không một ai được phép đặt chân lên đây nếu không có lệnh trực tiếp từ Tổng tư lệnh Marken Stiller. Rất ít người biết về các nhân viên của G6 vì hầu như họ chẳng bao giờ rời khỏi phòng làm việc trong giờ hành chính, hoặc chẳng mấy khi có mặt ở nơi làm việc. Tại sao họ lại được ưu tiên đặc biệt như vậy thì cô không biết, và cũng không có nhiều người biết.

Trước cô, đã có vài người được điều đến đây làm việc nhưng sau đó không lâu họ cũng xin chuyển đi mà không đưa ra bất kì lý do gì. Có lẽ vì vậy mà khi biết đây là nơi làm việc mới của mình, Collin có hơi chút hoang mang. Thành tích của phòng G6 thì không có gì đáng để bàn tính. Max- một người bạn của cô làm việc tại phòng lưu trữ hồ sơ đã nói với cô, phòng G6 tuy mới thành lập chừng ba năm nay nhưng họ chưa bao giờ thất bại trong bất cứ một nhiệm vụ nào.

Trước khi đến đây, cô cũng đã tìm đọc tất cả những hồ sơ của các vụ án mà có nhân viên G6 từng tham gia. Họ không được gọi bằng tên thật mà được gọi bằng các biệt danh khác nhau. Có cả bảy 10 người, hai trong số họ đã hy sinh, sáu người còn lại được gọi là Comet, N.R, KyO, Snowy, Cannon, Shin, Spider và Uranus. Hồ sơ về các vụ án mà họ từng tham gia ghi khá đầy đủ và chi tiết, nhưng rất khó hiểu. Việc cô có thể tiếp cận những hồ sơ này, theo như Max nói, cũng là do Tổng tư lệnh chỉ đạo, vì không phải ai cũng có thể đọc được nó. Collin đã thử vào máy tính của tổ chức tìm lý lịch của họ, song không có vì chúng không được lưu trong bộ nhớ máy tính. Thanh tra Jones đã giải thích thắc mắc này của cô. Chính ông cũng không biết gì hơn về lý lịch của họ, chỉ biết họ là những bảo bối của ngài Stiller trong một vụ hợp tác tuyệt mật với trung tâm đào tạo Asel, một trung tâm mà theo như người ta nói là không hề tồn tại.

Collin là một trong những học viên xuất sắc nhất của học viện Washington. Đến Interpol, những ngày đầu, cô làm trợ lý cho thanh tra Jones và đã học hỏi được nhiều kinh nghiệm từ vị thanh tra lão luyện này. Collin nhanh chóng trở thành nhân viên chính thức của tổ chức an ninh lớn nhất hành tinh- Interpol. Trước đây cô làm việc ở phòng điều tra P4. Sau khi phá tan được băng khủng bố Trái Táo Đỏ ở Tây Ban Nha, ngài Stiller đã ra lệnh điều cô về G6 làm việc. Trước những thành tích của G6, Collin hy vọng đây sẽ là nơi dừng chân cuối cùng của mình. Cô không hiểu tại sao các đồng nghiệp trước của mình lại rời khỏi nơi làm việc đáng mơ ước này?

Thanh tra Jones dừng lại trước cửa căn phòng ở bên tay phải hành lang và quay lại nói với Collin:

- Đây là nơi sáng mai cô sẽ đến. Chúc cô thành công ở nơi làm việc mới này. Đừng căng thẳng, các nhân viên phòng G6 theo cá nhân tôi là những người rất dễ mến. Chúng ta vào chứ?

4. Chương 4

Collin gật đầu nhưng vẫn không giấu nổi sự lo lắng và hồi hộp. Cô hít một hơi dài để lấy lại bình tĩnh. Thanh tra Jones nắm lấy cái xoay cửa, vặn nhẹ rồi đẩy ra. Cả hai bước vào phòng. Mọi người trong phòng đều nhìn ra cửa. Collin thấy chỉ có bốn người, và đúng như lời đồn, họ đều còn rất trẻ. Có bốn chiếc bàn khác trống không có người ngồi. Một trong số họ đứng dậy, còn lại ba người kia đều quay về với công việc đang làm dở. Người đàn ông trẻ mỉm cười nói với thanh tra Jones:

- Chào ngài thanh tra. Sao hôm nay ngài lại thân chinh lên đây thế này?

- Thật may mắn- Thanh tra Jones nhìn khắp lượt rồi lại nhìn thẳng về phía người vờ hỏi chuyện mình- Hiếm khi cả phòng có mặt gần như đầy đủ thế này. Tôi đem đến cho các bạn một thành viên mới đây.

Người đàn ông nghiêng đầu nhìn Collin bằng một ánh mắt sắc lẹm rồi lại quay sang thanh tra Jones:

- Ngài chắc là cô ấy sẽ không bỏ đi như những người trước chứ? Chúng tôi bắt đầu nản với ý định của “ông lão” đáng kính của chúng ta rồi đấy!

- Tôi nhất định sẽ không đi- Collin bây giờ mới lên tiếng và cô đưa tay ra- Chào anh, tôi là Clara Collin, rất mong được các anh chị giúp đỡ.

- Chúng ta lại có thêm một đồng nghiệp người Mỹ nữa rồi- Anh ta đưa tay ra và nói như vậy khi buông tay- Hy vọng là cô giữ được lời hứa của mình. Tôi là Comet, chào mừng cô đến với G6.

- Như thế là xong rồi nhé!- Thanh tra Jones mỉm cười- Tôi đã làm xong nhiệm vụ của mình rồi, bây giờ tôi xin được rút lui.

- Cho bọn tôi gửi lời hỏi thăm đến “ông lão” nhé!- Comet nói với theo khi thanh tra Jones đã ra đến cửa.

Bây giờ chỉ còn lại Collin với những đồng nghiệp mới. Không một ai để ý đến cô, ai cũng miệt mài với công việc của mình. Comet khép cửa và quay vào hỏi cô:

- Đồ đạc của cô đâu?

- Giờ ăn trưa tôi sẽ chuyển lên- Collin lúng túng đáp lại vì cô đang tìm một chỗ ngồi.

- Tại sao cô không chuyển ngay bây giờ nhỉ?- Comet gọi ý- Chúng tôi cũng đang rảnh rồi mà, chúng tôi sẽ sắp cho cô một bàn làm việc mới. Tôi sẽ gọi Magarret, trợ lý của N.R giúp cô.

- Không cần đâu- Collin đứng dậy- Tôi sẽ tự làm được mà.

- Không, tôi nghĩ là cần đấy.- Comet cười ẩn ý- Nếu không có Magarret thì cô không trở lại đây được đâu. Phải có thử thách đấy chứ.

- Thử thách là gì?- Collin nhìn anh ta nghi hoặc.

- Lòng tin và sự kiên trì... Từ giờ cho đến khi chúng tôi chính thức công nhận cô, Magarret sẽ là trợ lý cho cô. Hãy tin cô ấy, trợ lý của N.R chưa bao giờ là người tầm thường cả.
- Nhưng tôi không thể dùng trợ lý của người khác được- Collin chống chế với một vẻ khó chịu. Người đàn ông này không hề dễ mến như cô cảm nhận lúc đầu.
- Magarret thì được. Hiện giờ N.R đang đi làm nhiệm vụ. Vả lại, cô ấy có đến ba trợ lý cơ. Theo nguyên tắc thì Magarret được giao để làm những công việc này.
- Được rồi- Collin gật đầu cứng ngắc- Gọi chị ấy đi, tôi sẽ đi chuyển đồ ngay bây giờ.
- Khoan một chút- Comet gọi giật lại khi cô định đi ra cửa- Cô nên làm quen với các đồng nghiệp mới đi đã chứ. Nào, mọi người, dừng tay một chút để làm quen với đồng nghiệp mới của chúng ta đi.

Người ngồi gần Comet nhất là một cô gái tóc vàng óng- người duy nhất là phụ nữ trong căn phòng này. Cô ta là Snowy. Kế tiếp chị ta là một người to lớn, tóc hung, anh ta là Uranus. Hai chiếc bàn kế tiếp còn trống, cô đoán là của hai người vắng mặt ở đây. Chiếc bàn tiếp theo ở phía đối diện Uranus là của Kyo, người được giới thiệu là cộng sự mới của cô. Anh ta khá đẹp trai và có nét rất trẻ con.

5. Chương 5

Bắt tay làm quen với cô xong, họ lại trở lại với màn hình vi tính mà kể từ lúc cô bước vào, họ mới chỉ rời mắt vài giây mà thôi. Rồi Comet gọi Magarret trong khi cô tuyệt nhiên không thấy sự có mặt của một người nào khác trong căn phòng này. Nhưng rồi khi Magarret bước ra từ sau một cánh cửa khác trong phòng, Collin mới biết căn phòng này còn thông sang một căn phòng khác nữa. Cánh cửa đó có màu giống hệt với màu của bức tường nên ít ai để ý khi mới vào đây. Nó ở ngay phía sau chiếc bàn trống đầu tiên cạnh Uranus và lại hạ ngay xuống sau khi Magarret bước ra. Có thể mọi bí mật của G6 đều nằm trong căn phòng đó, họ đúng là có gì rất khác thường. G6 không đứng đưng với cô, nhưng rõ ràng cô cảm thấy ngọt ngào khi đứng trước họ. Dù sao đây cũng mới chỉ là ngày làm việc đầu tiên của cô ở đây. Có thể rồi quan hệ của họ với cô sẽ được cải thiện hơn, vì giờ đây cô đã chính thức làm việc với họ, những nhân vật bí ẩn nhất và cũng có thể là siêu đẳng nhất Interpol này.

Magarret là một phụ nữ xấp xỉ 30 tuổi, cao và thân thiện. Chị ta giới thiệu mình là người Anh và đã làm trong phòng G6 từ những ngày đầu thành lập. Chị ta đã theo N.R rất nhiều vụ án, đi rất nhiều nơi, và từ giọng nói của Magarret, Collin thấy chị ta có vẻ tự hào khi làm trợ lý cho người này. Công việc chính của Magarret khi không theo N.R là làm những việc vặt vãnh trong phòng, nhưng cô không cho là chỉ đơn giản có vậy. Lần này N.R đi mà không có chị ta đi cùng vì biết cô sẽ đến, và Magarret phải làm trợ lý tạm thời cho cô.

Cô có hỏi về những trợ lý khác của các nhân viên G6, nhưng câu trả lời làm cô ngạc nhiên vô cùng, chỉ có N.R là có trợ lý trong G6 mà thôi. Magarret giải thích vì N.R là người đặc biệt nhất, ít có mặt ở văn phòng nhất nên cần có một người đại diện mình ở văn phòng, và tính chất công việc cũng phức tạp nhất. Những người khác họ không cần các trợ lý cho riêng mình vì hoạt động độc lập là đặc điểm nổi bật, điển hình nhất của G6.

CHAP 2: Miami

Hiện tượng tam giác quỷ Bermuda là một trong 10 hiện tượng kì bí nhất thế giới mà khoa học không thể giải thích được, hay nói đúng hơn là chưa thể đưa ra lời giải thích hợp lý nhất. Những vụ mất tích bí ẩn trở thành nỗi khiếp sợ của biết bao người đi biển và trở thành mục tiêu lớn của các công trình nghiên cứu mạo hiểm.

Nhiều tháng gần đây, chủ đề về Bermuda lại nóng trở lại khi có một nhóm cướp biển tự xưng là Monster Sea tuyên bố Bermuda là ngôi nhà của chúng. Sự thật là sau mỗi lần tiến hành cướp ở các vùng biển lân cận, Con tàu ma ấy lại chạy thẳng vào Bermuda, rồi vài ngày sau lại trở ra bình an vô sự và tiếp tục gây án.

Nghi vấn về bí ẩn của Bermuda một lần nữa lại được đưa ra bàn tán. Và bọn Monster Sea liệu làm cách nào có thể khám phá ra bí mật của tam giác quỷ này. Chúng trở thành mục tiêu săn đuổi của hầu hết các tổ chức quân sự, khoa học vì người ta muốn nắm trong tay chìa khóa bí mật về Bermuda.

- Cô có vẻ thích thú với vụ này nhỉ?- KyO nhìn thái độ phấn khích của Collin, ngạc nhiên hỏi vì trông anh có vẻ uể oải.

- Bermuda là một chủ đề hay đấy chứ...- Collin ngược đôi mắt xanh nhìn anh.

- Chúng ta không phải đi khám phá cái tam giác quỷ quái ấy đâu, vụ của chúng ta là Monster Sea. Nếu không phải bắt đắc dĩ thì tôi chẳng mạo hiểm chui vào cái khu vực chết tiệt ấy đâu...Hừm, đừng nhìn tôi bằng ánh mắt khinh thường như thế. Tôi còn muốn sống nên chẳng việc gì tôi phải dấu diếm với cô rằng tôi không thích chui vào chỗ chết như thế.

6. Chương 6

Tôi đang nghĩ là anh nhất gan.

- Ừ...có thể...- KyO bật cười- Cô có biết từ khi Monster Sea xuất hiện đã có bao nhiêu vụ bỏ mạng rồi không?

- Trong báo cáo này có ghi rõ rồi còn gì, anh chưa đọc à?- Collin ngây ngô hỏi làm anh phải nén một tiếng thở dài ngán ngẩm.

- Ngây thơ...- Anh khoanh tay lại, nhắm mắt dựa vào ghế ý muốn nói không muốn tiếp tục câu chuyện nữa.

- Nói tôi nghe coi. Sao cứ nói chuyện bằng cái giọng kẻ cả thế.- Collin vẫn tiếp tục không thôi, lay lay tay anh- Này KyO, anh đừng có giả vờ thế chứ...

- Cô phiền phức thế, chịu khó ngủ chút đi, những giây phút thư giãn thế này không có nhiều đâu đấy. Xuống máy bay rồi kêu muốn nghỉ tôi cũng không cho nghỉ đâu.- Anh vẫn không chịu mở mắt ra.

Hậm hực nhìn anh chàng đẹp trai mà tính cách có vẻ khó ưa, Collin lại cặm cụi đọc đồng hồ sơ mà Commet đưa cho hai người trước khi lên máy bay. Phải nói là khả năng thống kê của Commet rất đáng nể, không một vụ nào liên quan đến Monster Sea và Bermuda mà anh ta bỏ qua. Còn hai tiếng nữa máy bay mới hạ cánh, cô tranh thủ đọc cho bằng hết trước khi thực sự bước vào vụ này. Cô không muốn KyO coi thường mình vì cô là người mới.

16h20 phút, sân bay quốc tế Miami. KyO ngược nhìn bầu trời trong vắt của xứ sở miền Nam tươi đẹp này, mỉm cười một cái.

- Oa...- Collin thích thú reo lên- Lần đầu tiên tôi đến Florida đây. Thời tiết ở đây tuyệt quá!

- Nếu có bão thì sẽ còn vui hơn nhiều. Mà nhà cô ở vùng nào?

- Thành phố Chicago, anh đến đó bao giờ chưa?

- Chưa...Này, ngơ ngáo gì nữa, nhanh lên, xe đang đợi chúng ta.- Anh giục.

- Hả...xe nào?

Một chiếc Cadillac sáng bóng đậu trước mặt hai người, nhưng chỉ có Collin là bị bất ngờ trước sự chào đón này.

- Này, tôi tưởng chúng ta sẽ đến khách sạn Angel II chứ?- Cô kêu lên khi KyO đẩy cô vào băng ghế sau.

7. Chương 7

Nghe theo Commet có ngày ngủ ngoài đường. Về nhà chú ơi...- Cậu sau anh nói với người tài xế.- Đêm nay chúng ta sẽ về nhà tôi, sang ngày mai chúng ta sẽ bắt tay vào công việc.

- Nhà anh?- Collin ngẩn ra- Tôi tưởng anh ở Trung Quốc?

- Có cái quái gì ngăn cản tôi không thể có một căn nhà ở Mỹ chứ.- KyO phá ra cười.

Nhà mà KyO nói giống một lâu đài hơn. Nó nằm bên cạnh một bờ biển tuyệt đẹp với những hàng dừa chạy xa tít tắp. Xe vừa tiến vào sân, một người chạy ra mở cửa xe cho hai người và nói:

- Đại thiếu gia đã về.

- Chú Chan...- KyO có vẻ cũng bị bất ngờ bởi sự xuất hiện của người đàn ông Trung Quốc này- Sao chú ở đây?

- Tôi và nhị thiếu gia cùng tiểu thư Fenton vừa mới tới sáng nay. Cậu đi đường chắc mệt lắm... Tôi đã bảo người chuẩn bị nước tắm cho cậu rồi.

Không chú ý gì đến câu nói sau của người đàn ông tên Chan, cái thông tin đầu tiên làm anh một lần nữa trở mắt ra:

- Bella và Shin cũng đang ở đây hả? Tôi tưởng họ còn ở Ai Cập.

Nhưng người ngạc nhiên nhất trong trường hợp này không phải là KyO mà là Bella. Hai nhân vật của G6 mà cô chưa biết mặt cũng đang có mặt ở đây, và một trong hai người là em trai của KyO. Hai anh em họ đều cùng làm việc tại phòng G6, đúng là quá bất ngờ với cô.

- Thế họ đâu rồi?- KyO hỏi tiếp.

- Chiều nay hai người ra vịnh câu cá rồi. Chắc cũng sắp về.

8. Chương 8

Không còn gì để hỏi thêm, KyO đi thẳng vào nhà. Collin luống cuống chạy theo anh.

- Chú sắp cho cô Collin đây một phòng nhé!- KyO nhớ ra quay lại dặn dò ông Chan.

- Vâng... mời cô theo tôi.

Collin được sắp cho ở trong một căn phòng dành cho khách khá sang trọng. Cô ngâm mình trong bồn tắm cả tiếng đồng hồ mới chịu ra. Mọi mệt mỏi sau chuyến đi dài đường như tan biến hết.

16 tuổi, Collin đã lớn phổng phao y như những thiếu nữ 18. Sự phát triển sớm này làm cho cô có vẻ già dặn hơn những người bằng tuổi mình. Cả cha và mẹ đều là nhân viên CIA, cô ý thức được hết khả năng mà mình có thể làm được. 16 tuổi đã có thể tốt nghiệp học viện quân sự Washington loại xuất sắc, so với G6 bây giờ cô chẳng thua gì là mấy.

Khi Collin xuống đến phòng ăn, cô không thấy KyO đâu, mà thay vào đó là một người khác đang ngồi đùa nghịch với một con chó săn lông cứng. Anh ta còn rất trẻ, gương mặt còn phảng phất chút gì đó của những cậu trai mới lớn, nụ cười hồn nhiên. Người này giống với KyO, cô đoán anh ta chính là Shin, người cũng mới bước chân đến G6 như cô. Ngẩng đầu lên, thấy cô bước xuống trong bộ váy ngắn màu đỏ, cậu ta hỏi ngay:

- Hey, cô có phải là cộng sự mới của anh trai tôi không vậy? Biệt danh Apple đúng không?

- Còn cậu chắc chắn là Shin.

- A, tất nhiên, tôi còn có thể là ai được chứ. Cô ngồi đi, nghe nói nhiệm vụ lần này là lần đầu của cô hả?
- Lần đầu ở G6 thì đúng hơn. Mà tôi không nghĩ hai thiếu gia như cậu và anh ta lại chịu đem thân vào nguy hiểm, làm cái việc không biết sẽ chết lúc nào thế này... Bộ không thích hưởng thụ hả? Nhìn ngôi nhà này cũng biết hai người là con cháu thế gia vọng tộc rồi.
- Làm gì có chuyện đó. Anh em tôi tất nhiên được quyền lựa chọn con đường đi ình chứ.- Shin bật cười, cái kiểu cười ngạo nghễ khác hẳn KyO.
- Mà anh KyO đâu rồi?
- Đi dạo với Bella rồi...- Shin tiếp tục chơi với chú chó săn lông cứng, Alex- Chút nữa là về thôi. Bà Hell, mau dọn bữa tối ra... Alex, đi kiểm chủ nhân mày về ăn tối nào...

Alex chạy vọt ra ngoài cửa. Collin ngạc nhiên nhìn theo:

- Con chó thông minh quá nhỉ?

Shin không đáp lại mà đứng dậy, vươn vai một cái rồi đi vào phòng ăn. Nhìn theo cái dáng vẻ bất cần đó, Collin mím môi. Anh chàng này có vẻ khó gần hơn là ông anh trai KyO của anh ta.

Khoảng 15 phút sau, Alex chạy vào nhà trước, bước theo sau là hai người, một trong hai người đó là KyO. Đi bên cạnh anh ta là một cô gái, hay nói đúng hơn là một cô nhóc (trong con mắt của Collin) châu Á, cơ thể còn chưa phát triển toàn diện hết nên nhìn cô ta khá trẻ con. Hai người đang tranh luận vui vẻ về vấn đề gì đó. Thấy cô, con nhóc đó ngừng cười, đưa mắt nhìn KyO rồi lại nhìn chăm chăm vào cô. Nhưng ngay sau đó, cô ta mỉm cười với cô, một nụ cười dù là người không mấy có thiện cảm với cô ta đi chăng nữa, chắc cũng sẽ bị khuất phục.

- Xin chào, Apple.
- Chào... cô.- Collin bối rối không biết xưng hô thế nào.
- Cứ gọi tôi là Rose.- Bella cười- Chúng ta là đồng nghiệp mà. Tôi có nghe Commet nói qua về cô rồi.
- «Cô ta là N.R, đặc vụ siêu cấp của G6 sao?» Collin thầm nghĩ, không giấu nổi sự thất vọng. Người nằm trong danh sách nguy hiểm số 1 của các tập đoàn tội phạm quốc tế thực ra chỉ là một con nhóc chưa đầy 17 tuổi thôi sao? Liệu cô ta có tài cán gì nhỉ?
- Thiếu gia, bữa tối đã dọn xong rồi.- Bà Hell lên tiếng.

Shin đã đợi sẵn trong phòng ăn, trên tay đang cầm một chiếc bánh ăn ngẫu nhiên. Bella cười nói với cậu:

9. Chương 9

Này Shin, em tính để một mình chị ăn hết số cá chúng ta câu được hay sao? Ăn thế rồi làm sao ăn được nữa.

- Haizz, chị cứ lo...- Shin xua tay- Em ăn như thường luồng ấy... Không tin chút rồi chị xem.
- KyO lịch sự kéo ghế cho Collin và cũng ngồi xuống.
- Ngày mai anh và Apple phải xuống Florida Key.- Trong bữa ăn KyO nói- Còn hai người?
- Chơi thêm vài ngày nữa rồi về trung tâm nhận nhiệm vụ mới.- Shin nói ngay trước khi Bella kịp lên tiếng.
- Rảnh rồi ghê nhỉ?- KyO nói đầy vẻ ghen tị.
- Commet cho tụi em 10 ngày, mà tụi em chỉ mất có 5 ngày để làm xong nhiệm vụ- Shin vênh váo nói- Còn 5 ngày thì phải hưởng thụ chứ. Ai bảo bọn em làm việc ăn ý đâu...
- Ái chà...- KyO cười lắc đầu trước vẻ trẻ con của cậu em trai.

- Lần này hai người phải cẩn thận đó.- Bella nghiêm túc nói.
- Anh biết chứ. Commet không thống kê được nhưng đã có đến 32 vụ mất tích khác ở trong khu vực tam giác Bermuda từ sau khi Monster Sea xuất hiện.
- Thật hả?- Collin suýt nghẹn khi nghe KyO nói vậy.
- Ừm... hầu hết là của các lực lượng quân sự của nhiều nước trên thế giới. Họ không tuyên bố ra thôi, vì chẳng ai dại dột dám nói rằng họ đang cố tìm ra bí ẩn của khu vực này để phục vụ ục đích quân sự của mình cả. Nhưng tất cả những chiến hạm hay máy bay khi đuổi theo Monster Sea vào đây đều không một cái nào trở ra cả.
- Tại sao anh biết?- Collin tròn mắt hỏi.
- Cô đừng hỏi những câu hỏi ngốc nghếch đó nữa có được không?- KyO lắc đầu ngán ngẩm.
- Không sao mà... Cô cứ từ từ làm việc với anh ấy sẽ hiểu ra vấn đề thôi- Bella cười.

Collin lại tập trung vào bữa ăn, nhưng trong đầu không khỏi bức bối vì cái cách mà con nhóc kia đang nói với mình. «Có ngày mình sẽ vượt cô ta.» Cô thầm tự nhủ.

CHAP 3: Đenphin

KyO dẫn Collin ra khỏi biệt thự từ lúc còn mờ sáng. Hai người đi bộ ra biển, lên một chiếc ca nô nhỏ và đi thẳng ra ngoài khơi xa. Đi được khoảng 30 phút, chiếc ca nô rẽ vào một đảo đá nhỏ, rộng chưa đầy 2 cây số vuông. Trên đảo vắng hoe, chỉ có vài cây cỏ cao sống lưa thưa. Không có sự sống nào ở đây.

- Tại sao chúng ta đến đây?- Collin khấp khểnh chạy theo anh trên mặt đất gồ ghề toàn đá gộc.
- Tôi cho cô biết một bí mật của Interpol thôi...- KyO đáp, chân vẫn không chậm bước.
- Có cái quái gì gọi là bí mật ở trên cái đảo hoang tàn này chứ?
- Cứ theo tôi và đừng nói gì.

Đi đến giữa đảo, Collin ngạc nhiên thấy một ngôi nhà nhỏ, được dựng có lẽ khá lâu rồi. Bên trong ngôi nhà có 2 người đàn ông đang ngồi uống cafe. Làm sao mà họ có thể sống ở một nơi không hề có nước ngọt và thức ăn thế này qua nhiều tháng ngày được? Collin thắc mắc.

Hai người đàn ông đứng dậy, chào anh theo kiểu nhà binh khiến cô trở mắt nhìn. KyO bắt tay chào họ và giới thiệu cô với họ. Một trong hai người lật tấm lót sàn nhà lên, để lộ ra bên dưới một cửa hầm bí mật. Anh ta mở nắp hầm lên, Collin thấy bên dưới là những bậc thang, bên dưới sáng trưng. Một căn cứ ngầm dưới lòng đất chăng?. KyO ra hiệu cho cô đi theo mình. Cánh cửa hầm đóng ngay lại sau khi hai người bước xuống. Không khí đột nhiên trở nên ngột ngạt và đặc quánh khiến Collin phải hít một hơi thật dài.

- Lần đầu xuống đây ai cũng như cô hết.- KyO cười, nhanh nhẹn đi xuống các bậc thang sâu hun hút.
- Những bậc thang này dẫn tới đâu?- Cô ngạc nhiên hỏi.
- Xuống địa ngục.- KyO cười trêu.
- Nó sâu bao nhiêu vậy?

10. Chương 10

Chừng 100m.

- Sâu cỡ đó sao?
- Đảo đá này tuy nhỏ, nhưng thềm lục địa của nó khá rộng. Đây chính là căn cứ quân sự tối mật của Interpol. Cô với tôi là một trong số ít những người hiếm hoi được đặt chân đến đây đây.

- Người ta làm gì dưới này?

- Như một trung tâm hải quân bình thường thôi...- KyO nhún vai- Người ta chế tạo tàu chiến ở dưới này. Những con tàu ngầm bậc nhất của Interpol như Jasper hay Hải Âu I và II đều được chế tạo ở đây.

- Thật sao? Mà sao cứ đi bộ hoài vậy? Bộ một nơi hiện đại thế này không có thang máy à?

- Tất nhiên là có chứ. Tôi cố tình dẫn cô đi cầu thang bộ là để cho cô có cơ hội luyện tập cơ mà.- KyO bật cười.

Đi một lúc, con đường dốc dừng lại, và một cánh cửa nữa hiện ra. KyO lại đặt bàn tay lên cánh cửa điện tử xác nhận dấu vân tay. 10 giây sau, cánh cửa mở ra, và một không khí làm việc nhộn nhịp hiện ra trước mắt Collin khiến cô phải há hốc miệng. Có rất nhiều kỹ sư mặc áo blouse trắng trong này, có cả những đặc vụ mặc quân phục, màn hình vi tính ở khắp nơi, và chẳng ai để ý gì khi hai người bước vào.

KyO vẫn sải bước tự tin vào bên trong. Anh đi thẳng đến một gian phòng. Có hai người mặc quân phục, bông súng đứng gác ngoài cửa căn phòng ấy nên cô đoán đây là một nơi quan trọng. Hai người thấy KyO đi đến, bèn giơ tay chặn lại:

- Tôi có hẹn với giáo sư Tagasi.- Anh nói với họ.

- Phiên anh đợi một chút.- Một trong hai người đáp lại và anh ta bước vào trong căn phòng đó. Một lát sau anh ta trở ra, vẫn mở nguyên cửa, nói:

- Giáo sư đang đợi hai người ở trong đó.

Phía sau cánh cửa là một căn phòng rộng thênh thang, rất nhiều máy móc nhưng lại tuyệt nhiên không có một bóng người. Khi Collin còn đang mải đoán xem trong phòng này có gì đặc biệt thì một người đàn ông xuất hiện. Đó là một người đàn ông đậm nét châu Á, trạc ngoài 60 tuổi, chiều cao trung bình. Ông mặc một chiếc áo blouse trắng nên trông ông giống một bác sĩ hơn với đôi mắt nhân từ và cái miệng luôn cười. Đây chính là thầy dạy của KyO và N.R tại Asel.

KyO vội rảo bước lại gần, ôm lấy ông và cười nói về thân mật:

- Lâu rồi em không gặp thầy.

- Thế cô học trò yêu quý của ta không đi cùng em sao?

- Dạ cô ấy có việc khác rồi thưa thầy. Đây là cộng sự mới của em, Apple.

Ông đưa mắt nhìn Collin và khẽ gật đầu chào cô. Rồi ông nói tiếp với KyO:

- Đến lấy Đenphin à?

- Vâng.

- Đợi ta chút.

KyO và Collin lùi lại và quay sang xem giáo sư Tagasi đang bấm những nút màu đỏ và vàng ở trên tường. Một tiếng “két” vang lên và nền phòng nghiên cứu từ từ chuyển động vào bên trong. Một hồ nước rộng và có lẽ là rất sâu ở ngay dưới chân hai người. Hồ nước này có chiều dài khoảng 40m, chiều rộng khoảng 20m

Tàu ngầm Đenphin thuộc loại tàu ngầm hiện đại nhất của giới quân sự ngày nay và có thể rất lâu nữa mới có một loại mới vượt được nó về mọi mặt. Nó có hình của một con cá heo, vỏ bên ngoài được làm bằng một hợp chất mới, là sự pha trộn của loại vật liệu làm tàu ngầm hiện nay và một vài chất liệu tổng hợp khác theo một công thức pha chế đặc biệt. Vì thế, nó hạn chế tối đa những thiệt hại do súng và thuốc nổ tác động vào. Đồng thời loại vật liệu này cho phép Đenphin có thể lặn sâu xuống đáy đại dương hơn bất kì loại tàu ngầm nào khác. Mặt khác, do có hình dạng mô phỏng y nguyên hình dạng của chú cá heo nên nó có thể chuyển động trong nước một cách dễ dàng.

11. Chương 11

Hai vây ở trên mình chính là hai mái chèo khổng lồ, được vận hành bằng một hệ thống máy tính hiện đại. Chiếc đuôi của con cá ngoài tác dụng hỗ trợ hai mái chèo, nó còn là một chiếc bánh lái cực khỏe. Bên trên đuôi có gắn bốn camera siêu nhỏ giúp người ngồi bên trong có thể quan sát bốn phía xung quanh, phía dưới, bên trên và phía sau thân tàu. Ở phần đầu của con cá, hai mắt chính là hai đèn laze cho phép nhìn xa trong nước đến hơn 200m. Còn miệng của con cá chính là một khẩu súng cho phép bắn liên tục hai quả tên lửa hỏa tiễn thủy lôi có mục tiêu.

Bên trong tàu càng được thiết kế hiện đại hơn. Phòng điều khiển nằm ngay đầu con cá. Một màn hình rada cực nhạy, năm màn hình vi tính nhỏ nối với một màn hình chủ lớn. Một bàn điều khiển các trạng thái bơi của con tàu, điều chỉnh tầm nhìn và tầm bắn của tên lửa. Cuối thân tàu, nối với hai chiếc vây và chiếc đuôi khổng lồ là một hệ thống tuabin tạo ra điện năng cho con tàu. Nằm giữa những lớp vỏ tàu là hệ thống vi mạch để điều khiển không khác gì những mạch máu sống trong cơ thể.

Cuối cùng KyO và Collin cũng ra khỏi trung tâm nghiên cứu bí mật của Interpol. Căn phòng đó ẩn thông ra biển nên cả hai có luôn cơ hội thử Đenphin. KyO nổi tiếng là thiên tài trong lĩnh vực hàng hải. Anh am hiểu mọi loại tàu biển và dường như không có một hệ thống máy móc nào làm khó được anh. Ngồi trong khoang lái của con tàu, anh có thể quan sát được mọi hoạt động diễn ra xung quanh nhờ vào hệ thống camera gắn trên mình con tàu. Những dải san hô, những đàn cá biển, tất cả hiện lên trên màn hình, lung linh như trong một thước phim nghệ thuật. Anh thấy thích thú với cuộc dạo chơi này. Con tàu khéo léo uốn mình lượn quanh các dải đá ngầm như một sinh vật sống thực thụ. Collin dạo quanh con tàu một lượt và nói với anh bằng giọng phấn khích:

- Con tàu này tuyệt quá.
- Chính tôi cũng không tưởng được. Giáo sư Tagasi quả là con người không bao giờ hiểu hết cho được.

Im lặng một lúc, Collin mới ngập ngừng hỏi tiếp:

- Tên thật của anh là gì, KyO? Ở G6 ai cũng có một biệt danh, nhưng tôi không biết tên họ thật của mọi người. Ngoại trừ Rose, cô ta rất nổi tiếng vì là con gái của giáo sư Fenton, người từng có nhiều năm làm việc ở học viện Washington.
- Cái tên không phải là tất cả, Collin- KyO lắc đầu cười- Cái gì cũng có lý do của nó. Cô cần cho chúng tôi thời gian để chấp nhận cô, chúng tôi cần có sự đảm bảo là cô sẽ không ra đi và đem theo những bí mật của chúng tôi.
- Tôi đã nói là tôi sẽ không bao giờ bỏ cuộc mà.
- Lời nói và thực tế khác xa nhau. G6 không giống P4 trước đây của cô chút nào đâu. Đó không phải là nơi để người ta mơ ước như cô nghĩ. Trước cô, cũng có hai người đến đây. Họ đều là những người tài, tôi không phủ nhận điều đó, nhưng sau khi tham gia phá án cùng Comet và N.R- hai người giỏi nhất và cũng quái dị nhất G6, họ đã xin chuyển đi. Lời đồn về G6 rất nhiều nhưng có một thực tế là ai đến G6 cũng phải chết ít nhất một lần, cô hiểu không?
- Không, vì so với những vụ án bí ẩn mà G6 đã phá thì số người hy sinh như thế là quá ít. Phải có lý do gì chứ?

Im lặng một lúc, KyO nói:

- Chúng tôi là một phần của học viện Washington giống cô, nhưng mặt khác lại là sản phẩm độc nhất vô nhị của Asel. Cô hẳn đã nghe nói đến trung tâm ấy rồi đúng không? Vì vậy, chúng tôi có những bí mật mà không phải lúc nào cũng nói ra được. Cô hãy cố gắng chứng tỏ khả năng của mình, đừng chạy theo những suy nghĩ hay thắc mắc vụn vặt nữa.

12. Chương 12

Anh có thể kể cho tôi nghe về các anh được không? Tôi muốn hiểu thêm về mọi người, dù sao chúng ta cũng là đồng nghiệp mà.

KyO nhìn Collin bằng ánh mắt hơi khó hiểu. Cô vội mỉm cười phân bua:

- Anh không nghĩ tôi là gián điệp đấy chứ?
- Không ai dám vào làm gián điệp ở G6 đâu.- KyO lắc đầu- Cô nên làm quen với cách làm việc mới khi ở G6 đi. Nhược điểm lớn nhất của cô, cũng như của các nhân viên khác là luôn suy nghĩ theo lối mòn mà nơi đào tạo cô đã vạch ra sẵn.

Làm ở G6 đồng nghĩa với việc cô luôn phải tưởng tượng, luôn đưa ra những giả thiết dù là vô lý, sau đó phải tự mình hợp lý hóa những vô lý đó. Mục đích khi người ta thành lập ra Asel và những Ice- Breaker chính là để phá vỡ những quy tắc mà trước nay người ta vẫn quy ước.

Không phải ngẫu nhiên mà chúng tôi ngồi trong căn phòng được coi là bí ẩn nhất Interpol. Cũng không phải ngẫu nhiên mà chúng tôi tập hợp lại ở G6. Ngay Stiller cũng không phải ngẫu nhiên mà dẫn chúng tôi về ở cái tuổi còn quá non trẻ như nhiều tiền bối lão luyện vẫn nhận xét. Phá vỡ lối mòn là nhiệm vụ của các Ice- Breaker, hay còn gọi là những Aseller.

Tiếc là cái dự án quy mô như thế lại không thể tiến hành được. Nó tiêu tốn quá nhiều công sức, tâm trí và tiền bạc. Đó là lý do tại sao người ta luôn cho rằng các Ice- Breaker và Asel chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng mà thôi. Asel chỉ từng tồn tại mà thôi. Và các Ice Breaker chỉ có đúng 10 người trong hơn 6 tỷ người trên trái đất và hai trong số họ đã hy sinh. Cô và Shin em trai tôi có thể nói là quá xuất sắc nên mới có thể về làm tại G6.

Collin lặng im nghe KyO nói về chính bọn họ. Cô có nên tiếp tục hoài nghi về năng lực của họ nữa hay không? Còn phải xem KyO sẽ giải quyết vụ án hóc búa và bí ẩn này như thế nào? Cô muốn xem năng lực thật sự của một Aseller là sao?

CHAP 4: Nhập cuộc

Tạm biệt ngôi biệt thự bên bờ biển đẹp như một câu chuyện thần tiên, KyO và Collin lên đường tiến thẳng về Florida Key, một quần đảo nằm kế ngay tam giác quỷ Bermuda. Ngồi trầm ngâm bên màn hình vi tính, KyO bất giác ngẩng đầu hỏi người cộng sự.

- Cô nghĩ sao về vụ này?
- Anh hỏi tôi ấy à?
- Cứ nói những gì cô nghĩ.
- Anh có tin vào những hiện tượng siêu nhiên không?- Collin lại gần anh.
- Ở một mức độ nào đó, tôi nghĩ là nó tồn tại.- KyO nhún vai.- Nhưng có phải cô đang nghĩ rằng có điều gì bí ẩn siêu nhiên ở đây à?
- Có rất nhiều giả thiết về những vụ mất tích bên trong Bermuda. Có người cho rằng những hiện tượng rada mất sóng, hay biến mất không để lại tín hiệu gì là do sóng hạ âm đặc biệt trong khu vực này gây ra. Nhưng cũng có người cho rằng bên trong khu vực này có chứa những bí mật liên quan đến người ngoài hành tinh. Có người thì cho rằng họ rơi vào chiều không gian thứ tư. Nhưng chưa ai chứng minh được giả thiết của họ. Trở lại với vụ mất tích của phi đội bay 19 của không quân Mỹ, anh nghĩ rằng họ có thực sự trông thấy Florida Key hay không?
- Họ có nói đó là Florida Key nhưng lại không thể trông thấy bán đảo Florida, như vậy có thể cho rằng cái mà họ trông thấy không phải Florida Key.- KyO trả lời mặc dù anh không cảm thấy hứng thú với những gì Collin nói cho lắm.- Nếu điều đó có thật thì tôi cho rằng họ bị ảo giác chứ chắc chắn không phải họ bị rơi vào một chiều không gian thứ 4 đâu, vì lúc đó họ vẫn còn liên lạc với trung tâm dưới mặt đất. Nhưng cô đang lái chuyện này đến đâu vậy?

13. Chương 13

Chẳng phải anh nói một Ice- Breaker có nhiệm vụ phá vỡ những suy nghĩ thông thường sao? Tôi đang thử phá nó đấy...

- Ha ha...- KyO bật cười nghiêng ngả- Cô nói cô đang làm gì cơ? OK, vậy tôi không ngắt lời cô nữa, cứ tiếp tục đi.

- Hết rồi. Tôi vẫn chưa nghĩ ra. Nhưng chúng ta nên tập trung vào con tàu Monster Sea đúng không?

- A, nói mãi thì cô cũng nói được một câu đúng.- KyO ngồi thẳng dậy- Cô nhìn đi, đây là hình ảnh của Con tàu ma đó. Sau khi tiến hành những vụ cướp, chúng thường không để lại một ai sống sót cả. Hình ảnh này được chụp từ một vệ tinh của Mỹ, không rõ ràng lắm, nhưng nó không hề giống những con tàu ma mà người ta hay bàn tán. Nó là một con tàu hiện đại.

- Hiện đại đến mức có thể đi ra đi vô khu vực đó như đi chơi sao? Trong khi những chiếc máy bay theo nó vào đó đều mất tích hết.- Collin nhăn mặt.

- Cái bất lợi của chúng ta là không thể đoán biết được khi nào chúng xuất hiện... Không phải con tàu nào đi ngang qua chúng đều cướp cả.- KyO trầm ngâm.

- Chúng ta có thể dụ chúng lộ diện mà.

- Như thế khá mạo hiểm. Tôi sẽ suy nghĩ thêm. Mà có lẽ tôi đã tính toán sai một bước rồi, khu vực Bermuda này không thể đột nhập bằng tàu ngầm được. Toàn là đá ngầm rất nguy hiểm.

- Ra đây là lý do anh dùng đến Đenphin ư?

- Ừm...

Có điện thoại liên lạc từ trung tâm cắt ngang suy nghĩ của hai người. KyO nhìn lên màn hình lớn, lắc đầu ngán ngẩm khi thấy bộ mặt to chính của Commet.

- Đây, mới có một ngày mà sao đã giục chúng tôi vậy?- Anh càu nhàu.

- Tôi chuyển chỉ thị của Tổng tư lệnh tới hai người mà...

- Anh nói đi.

- Tổng tư lệnh nói việc này rất quan trọng, có thể ảnh hưởng đến tranh chấp quân sự nên ông ấy quyết định bổ sung lực lượng cho hai người, mau chóng kết thúc vụ này nhé!

- Hey, tôi không cần thêm người gây rắc rối đâu nhé!

- Hai người đó là Rose và Shin. Yên tâm, họ sẽ hoạt động độc lập, khi nào anh cần họ mới hỗ trợ thôi.

- A khoan... Nếu là hai người đó thì OK, có thể đi chung mà.- Anh vội kêu lên.

Commet nở một nụ cười đầy láu cá rồi ngắt bộ đàm.

- Chúng ta thật sự phải cần hỗ trợ sao?- Collin có vẻ không vui khi nghĩ đến N.R sẽ tham gia cùng mình vụ này.

- Dĩ nhiên là không. Nhưng có họ thì mọi việc sẽ giải quyết được nhanh hơn. Cô không muốn kết thúc xong sớm, có thể về nhà nghỉ ngơi à? Mà nói thật, Bella giỏi về mấy cái vụ án thần bí kiểu này hơn tôi nhiều. Tổng tư lệnh mà biết họ xong việc ở Ai Cập rồi có lẽ sẽ giao cho cô ấy vụ này chứ không phải tôi.

Collin khẽ hừ khi nghe KyO đề cao cô gái châu Á cao chưa đến tai mình.

14. Chương 14

Tàu Elizabeth II nhằm hướng bán đảo Florida tiến tới. Nó mang trên mình những bức tranh đất nhất thế giới đến với bảo tàng Miami để tham dự một cuộc triển lãm quốc tế.

Đột nhiên, một viên thủy thủ kêu lên:

- Thuyền trưởng, có thuyền lạ đang tiếp cận chúng ta.

KyO đưa ống nhòm lên, nhìn về hướng đó, một con tàu đang tiến đến phía bên mạn phải, là hướng tam giác Bermuda.

- Chúng đến rồi.- Anh quay sang nói với Collin và Shin- Chúng có vũ khí. Shin, em xuống khoang dưới kêu mọi người cứ bình tĩnh, đội đặc nhiệm K3 vào vị trí chuẩn bị chiến đấu ngay khi chúng áp sát. Liên lạc với Devil ở phía sau.

- OK...- Shin đáp và chạy như bay xuống.

- Chúng ta sẽ tiếp cận chúng chứ?- Collin hỏi.

- Tất nhiên.- KyO vẫn tiếp tục giơ ống nhòm lên. Monster Sea còn cách Elizabeth II chưa đầy 2 hải lý. Ở phía sau, tàu Devil do N.R chỉ huy cũng bắt đầu tăng tốc.

15. Chương 15

Nhưng khi chỉ còn cách Elizabeth II khoảng 100m, con tàu kia lập tức quay đầu bỏ chạy trước ánh mắt sững sờ của mọi người. Có lẽ chúng đã phát hiện ra điều gì bất thường chăng?

- Chúng đã quay đầu bỏ chạy về phía trung tâm tam giác Bermuda.- KyO nói chuyện với N.R qua bộ đàm.

- Mọi người cứ thẳng tiến về phía cảng đi, em sẽ đuổi theo chúng.

- Em điên à? Có ai đuổi theo bọn này mà trở ra đâu...- KyO kêu lên.

- Không có cơ hội lần hai đâu, KyO. Em nhất định phải bám theo chúng.- Bella quả quyết.

- Bella...em không được đi. Làm như thế không đáng.

- Yên tâm, đợi câu trả lời của em. Hãy ở đó đón 15 thành viên của đội đặc nhiệm K1, em đã cho họ đi tản xuống chiếc tàu con hệt rồi...

Đó là những câu cuối cùng KyO nghe được từ người yêu trước khi cô cúp máy.

Anh đưa ống nhòm về phía Devil, con tàu đã không còn ở hướng như ban đầu nữa mà rẽ sang phải, tiến thẳng vào tam giác tử thần, đuổi theo Monster Sea.

- Dừng lại...- Anh hét lên- Mau tăng tốc, phải ngăn cô ấy lại...

- Anh KyO, Bella tính làm cái quái gì thế?- Shin từ phía ngoài chạy vào hốt hải hỏi.

- Cô ấy định tiến vào bên trong Bermuda.

- Cái gì?- Cả Shin và Collin cùng kêu lên.

- Mau tăng tốc, chúng ta phải ngăn cô ấy lại.

- Không kịp đâu, hai con tàu cách nhau quá xa. Chúng ta phải nghĩ tới đại cuộc nữa.- Shin tỉnh táo nói.

- Chẳng lẽ nhìn cô ấy đi vào chỗ chết.- KyO bất lực hét lên.

- Anh làm việc với chị ấy mãi mà không hiểu chị ấy ư? Chị ấy sẽ không làm việc gì mà không chắc chắn là sẽ đạt kết quả đâu.

- Nhưng đổi lại sẽ là cái chết, như thế có đáng không?

- Vậy thì hãy cầu mong là chị ấy vô sự.

Hai tiếng trôi qua trong sự chờ đợi dài lê thê của mọi người. N.R thậm chí tắt cả bộ đàm liên lạc để không bị làm phiền.

Thêm một giờ chờ đợi vô vọng nữa lại qua.

Đúng lúc KyO đứng dậy định ra lệnh tiến vào Bermuda thì có tín hiệu truyền về. Màn hình chỉ có vài dòng chữ rời rạc:

“82o33’14s Taurus2 Fog Whirlpool Đenphin”

- Cái gì thế này?- Cả ba cùng thốt lên.

Một lần nữa, tín hiệu từ Devil lại mất.

“KyO...KyO...” Tiếng Commet hốt hoảng sau bộ đàm.

Linh tính báo cho anh biết có chuyện gì đó đã xảy ra.

“Tôi đây.”

“Đã có chuyện gì? SIS không bắt được tín hiệu của N.R... Cả tàu Devil cũng mất trên màn hình rada. Chuyện gì đã xảy ra?”

Chiếc bộ đàm trên tay KyO rơi xuống đất. Anh lao ra khoang thuyền, hét to mà nếu như Shin không nhanh chân chạy theo giữ anh lại, có lẽ anh đã rơi xuống biển.

“Tôi là Apple...” Collin cầm chiếc máy đàm thoại lên- N.R đã đi vào bên trong tam giác quỷ Bermuda. Cô ấy vừa gửi về một dòng tín hiệu. Tôi sẽ gửi nó lại cho anh ngay.”

Đầu dây bên kia cũng lặng ngắt, có lẽ cái tin này rất khó đón nhận với nhiều người. Mặc dù không thích N.R cho lắm, nhưng cô cũng thấy buồn trước sự hy sinh này. N.R đã gửi lại ọi người một thông điệp quan trọng, có lẽ cũng là bí mật liên quan đến Bermuda hoặc liên quan đến Monster Sea. Việc còn lại là giải thích nó và tìm cho ra câu trả lời mà thôi.

Nhưng mà, tại sao cô lại khó chịu khi thấy KyO đau buồn thế kia nhỉ? Collin thở dài, chậm rãi gửi lại cho Commet dòng tín hiệu cuối cùng của N.R. Câu chuyện về Hoa Hồng Phương Bắc từ nay đã chấm dứt rồi.

CHAP 5: Thông điệp cuối cùng

Cả phòng G6 chìm trong không khí lặng lẽ đến ghê người, không một ai nói được câu gì, cái sự thật này không phải ai cũng chấp nhận được. Alex nằm im không buồn ngóc đầu dậy, nó cũng cảm nhận được chuyện gì khi thấy thiếu vắng chủ nhân của nó. Còn Arrow đã mất tích mấy hôm nay rồi, nó chẳng buồn về nữa. Người duy nhất có thể níu kéo nó lại với con người cũng đã không còn, nó có lẽ đã bay về với đồng loại của nó.

16. Chương 16

Không một ai có đủ niềm tin để mong sự trở về của N.R như KyO trước đây. Chưa từng có một sự sống sót nào sau khi đi vào đó cả, ngoại trừ Monster Sea, nhưng nếu N.R còn sống, thì dù có lặn xuống đáy đại dương, tín hiệu SIS cũng không thể biến mất được. Bermuda vẫn là Bermuda, nó chẳng tha cho ai dù là người phi thường nhất.

Thật bất ngờ khi người lên tiếng đầu tiên lại chính là KyO. Anh đứng dậy nói:

- Chúng ta có cần tỏ ra ử rữ mãi thế này không? Ngay từ đầu chúng ta đã chấp nhận hy sinh rồi mà. Trước đây Bella đã tin tôi sẽ trở về, dù là mong manh, thì giờ đây, tôi cũng sẽ cứ tin là có một ngày cô ấy sẽ trở về... Chúng ta tiếp tục công việc thôi.

- Anh KyO...- Shin thất thần nhìn anh trai mình, có lẽ Shin mới là người shock nhất trong chuyện này.

- Bắt đầu đi.- KyO vỗ vai cậu em trai để trấn an rồi nói to với Commet- Phóng to tín hiệu của Bella lên đi Frank, mọi người cùng thảo luận về nó luôn.

KyO nhìn vào dãy tín hiệu mà Bella đã phát đi trước khi Devil mất hẳn tín hiệu, mắt anh hoa lên, nhưng anh cố gắng tập trung.

"82o33'14s"- là một tọa độ, hay nói đúng hơn là một vế của một tọa độ hoàn chỉnh.

- Là tọa độ con tàu biển mất ư?- KyO lẩm bẩm.

- Không...- Commet lắc đầu- Nếu đem gắn vào vị trí của Bermuda thì con số này chính là một kinh độ. Nhưng từ kinh độ này không trùng với kinh độ mà con tàu Devil và N.R biến mất.

- Nhưng tại sao chỉ có kinh độ mà không có vĩ độ?- Collin thắc mắc.

- Vĩ độ chính là thông tin thứ hai...- Snowy ngẫm nghĩ một lúc, vội nói.

- Taurus ư?- Cannon hỏi lại.- Đúng là các chòm sao thường liên quan đến vĩ độ, nhưng việc xác định tọa độ của một vĩ độ dựa vào một chòm sao là rất mất thời gian. N.R không có nhiều thời gian để làm một việc phức tạp như thế, thà rằng đánh luôn vĩ độ ra còn hơn.

- Nhưng cũng có một số vĩ tuyến được quy ước sẵn bởi các chòm sao.- Snowy khẳng định lại với một vẻ chắc chắn.

- Phải, ví dụ như tại chí tuyến bắc vào ngày hạ chí, ở Bắc bán cầu mặt trời sẽ nằm trong chòm sao Cự Giải, người ta còn gọi nó là chí tuyến Cự Giải ; còn vào ngày đông chí ở Bắc bán cầu, mặt trời sẽ thuộc chòm sao Bạch Dương nên người ta mới gọi chí tuyến Nam là chí tuyến Bạch Dương- Commet giải thích thêm. Anh cũng là một người khá thông thạo về địa lý và thiên văn học.

- Về lý thuyết thì thế.- Snowy lắc đầu- Nhưng đó là vào thời điểm 2000 năm trước, còn hiện nay, do hiện tượng tuế sai (*) nên tọa độ đó đã lệch đi, ngày hạ chí, ở bán cầu bắc, mặt trời nằm trong chòm sao Kim Ngưu (Taurus), còn vào ngày đông chí nó sẽ nằm trong chòm sao Nhân Mã. Taurus mà Rose nói đến chính là chí tuyến Bắc. So với việc đánh tọa độ thì đánh chữ Taurus nhanh hơn nhiều.

- Vậy thì...- Commet bắt đầu tính toán, và trên màn hình xuất hiện một điểm màu đỏ- Đây chính là tọa độ mà cô ấy nói, cách nơi mà con tàu Devil biến mất chừng 6 hải lý về hướng Nam. Một khoảng cách đủ xa để khẳng định cô ấy không bị nhầm tọa độ.

- Khoan đã...- Shin cắt ngang- Nhưng chẳng phải rada không hoạt động khi vào bên trong Bermuda sao?

17. Chương 17

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau trước câu nói này của Shin. Vậy làm cách nào mà Bella có thể gửi đi một tọa độ khi rada không hoạt động.

- Nhưng biết đâu rada của Interpol là ngoại lệ.- Cannon nhún vai- Chưa ai kiểm chứng được điều này nên có thể như vậy lắm chứ.

- Thực ra cũng chỉ có thể giải thích theo cách đó thôi.- Commet thở dài.

- Được rồi, coi như giải xong thông điệp đầu tiên, chúng ta có một tọa độ. Còn tọa độ đó chính xác là gì thì phải giải tiếp những chữ sau.- KyO nói và nhìn tiếp vào chữ tiếp theo, phải nói đúng hơn là số tiếp theo.

«Số 2»- Anh cau mày nghĩ.

- Chả hiểu cô ấy muốn nói cái quái gì nữa.- Cannon thở dài.

- Có khi nó liên quan đến tọa độ đầu tiên.- Collin đoán- Tạm thời bỏ qua nó đi, những thông tin phía sau có lẽ khá dễ đoán.

- Sương mù. Xoáy nước. Đenphin... Đenphin... Quái lạ, tại sao lại có Đenphin ở đây?- Commet gãi tai.- Càng ngày N.R càng khó hiểu.

- Ráp đoạn thông tin này lại, chúng ta có thể đoán sơ qua thế này- Shin nói- Đến cái tọa độ kia sẽ có sương mù và có xoáy nước. Những xoáy nước khổng lồ rất có thể là nguyên nhân gây ra những vụ mất tích bí hiểm. Thực ra vùng biển ở Bermuda vốn rất đẹp, trời trong xanh, có thể đám sương mù và xoáy nước khổng lồ chính là bí mật lâu nay của Bermuda.

- Chúng ta ngồi đây không phải làm nhà khoa học nghiên cứu về cái nơi quỷ quái đó- Commet nhắc nhở- Mà phải tìm cho ra bí mật của Monster Sea.

- Nếu giải mã được bí ẩn của số 2 và chữ Đenphin kia thì có thể chúng ta sẽ biết được gì đó.- Snowy gật gù.

- Bella nói đến Đenphin, có khi nào ngụ ý nói chúng ta hãy đi tìm người sản xuất ra con tàu không?- KyO bật dậy- Ông ấy là giáo sư Tagasi, là thầy dạy trực tiếp của tôi và Bella ở Asel...

- Cũng có thể lắm...- Commet nhìn anh đồng tình- Không nên bỏ qua bất kì manh mối nào. Cậu và Apple hãy đi tìm giáo sư đi.

- Em cũng muốn đi.- Shin đứng dậy quả quyết.

- Cậu ở lại. Khi cần tôi sẽ giao tiếp nhiệm vụ cho cậu.

*

Giáo sư Tagasi lặng người đi khi nghe thông tin về cô học trò thân yêu nhất của mình. Khó khăn lắm ông mới nén được cơn xúc động. Ông ngẩng đầu nhìn KyO, hỏi:

- Ta có thể giúp gì được cho em.

- Ô, thực ra em cũng chẳng biết nên bắt đầu thế nào. Trước khi mất tích, Bella có để lại một tín hiệu. Cô ấy ột tọa độ nằm trên vĩ tuyến bắc, cho biết sự tồn tại của sương mù và xoáy nước khổng lồ bên trong Bermuda, và cuối cùng chính là cái tên Đenphin. Linh tính mách bảo em nên đến gặp thầy.- Anh giải thích.

- Có thể nói gì về Đenphin đây?- Ông trầm ngâm- Nó là do em và Bella thiết kế, thầy chỉ là người biến nó thành thực thể mà thôi.

- Có gì đặc biệt hơn không thầy?

- Vì nó là tàu ngầm hiện đại nhất nên chắc chắn nó có nhiều điểm đặc biệt, nhưng những điểm này không phải lần đầu xuất hiện. Nó chỉ là thu gộp tất cả những tính năng hiện đại nhất của Jasper, Hải Âu I, Hải Âu II mà thôi. Mà những tính năng đó thì chính em cũng biết rồi nên ta đâu cần nhắc lại đâu. Nếu cần biết thêm ta có thể cho con mượn cuốn sách về tàu ngầm do ta và ông bạn quá cố của ta viết mấy năm trước.

- Có giáo sư Hiroshi ấy ả?

- Phải... Là ông ấy. Cuốn sách ấy chứa đựng tất cả những bí mật về tàu ngầm của Interpol đó.

- Vậy thầy hãy cho em mượn, biết đâu em sẽ tìm được gì đó từ nó.- Anh đề nghị.

- Chờ ta chút...- Ông đi về phía tủ sách của mình.

Nhưng lục tìm một hồi ông vẫn không tìm ra nó. Ông quay ra cười phân bua:

18. Chương 18

Chết thật, có lẽ ta già rồi nên lú lẫn. Cuốn sách đó mấy tháng trước chính Bella có mượn ta để đọc, xong ta kêu nó đem về thư viện của trung tâm quân sự cất. Thôi chút em chịu khó ra đó mượn nhé! Tên cuốn sách là «Những bí mật kỹ thuật quân sự hàng đầu thế kỷ 21- Cuốn 3: Tàu ngầm quân sự»

- Cả thư viện chỉ có một cuốn thôi ạ?
- Hai cuốn, ta một, ông bạn của ta một. Cuốn ở ngoài thư viện là của ta, còn của ông bạn ta thì ta đã bảo Bella đem trả về kho lưu trữ thông tin mật của ông ấy cùng một đồng sách khác rồi, dù sao thì ông ấy cũng đã chết nên cái gì của ông ấy ta đều cho chuyển về đó hết. Ông ta có cả đồng sách ở trong đó.
- Nếu em muốn mượn cả hai cuốn có được không ạ?- Anh tò mò.
- Tại sao phải cần hai cuốn.
- Tại bọn em có hai người, chia ra đọc sẽ nhanh hơn ạ!
- Khó đấy, vì không phải ai cũng được đụng vào tài sản cá nhân của người khác đâu.- Giáo sư lắc đầu- Nhưng nếu em xin được một cái lệnh từ ông Tổng tư lệnh quái dị đó thì chắc được. Sau đó hãy đến cục lưu trữ thông tin cá nhân mật của Interpol ở Paris là em có thể lấy được cuốn sách đó. Mà cầu kì như thế thì thà em đem cuốn này đi phô tô còn hơn. Miễn là sau khi đọc xong em đốt bản sao đi để đảm bảo tối mật quân sự là được.
- Vâng, thưa thầy. Bọn em đi đây ạ!
- KyO...- Giáo sư gọi giật lại khi anh bước ra đến cửa- Cẩn thận nhé!

Anh gật đầu cười và ra hiệu cho Collin đi theo mình.

Collin nhìn cuốn sách mới dày chưa đầy 500 trang, tập tễnh chạy theo KyO, hỏi:

- Hay cứ làm theo lời ông ấy đi. Anh không thấy là chúng ta quá lãng phí thời gian và công sức để bay từ đây về Ailen xin lệnh, rồi lại từ Anh qua Pháp à?
- Nếu cô không muốn đi, cô có thể đến nhà tôi ở cho đến khi tôi quay lại.- Anh đáp lại- Cuốn sách đó tôi nhất định phải có.
- Nhưng mà tại sao?
- Khi đó cô có nghe chính miệng giáo sư nói, ngoài cầm cuốn sách này, cô ấy còn mang theo rất nhiều sách khác của giáo sư Hiroshi. Biết đâu một trong những cuốn sách đó có chứa thông tin liên quan đến Đenphin, một thông tin gì phải thật đặc biệt mà có thể thầy của tôi đã quên.
- Vậy tôi sẽ đi cùng anh.- Collin quả quyết.
- Cô qua Pháp chờ tôi. Tôi sẽ điện cho Commet xin lệnh của Tổng tư lệnh trước, khi về tôi có thể lấy và mang qua Pháp ngay.
- Vậy hẹn gặp anh ở Pháp, cho đến lúc đó, tôi sẽ tranh thủ nghiền ngẫm cuốn này trước.- Collin gờ cuốn sách của giáo sư Tagasi lên và nháy mắt cười.

CHAP 6: Bí mật của Monster Sea

Mất tổng cộng gần ba ngày để bay từ Mỹ về Anh, xin được giấy phép của Tổng tư lệnh, rồi lại bay từ Anh sang Pháp để lấy được những cuốn sách của cố giáo sư Hiroshi. Điều làm anh mừng nhất chính là việc Tổng tư lệnh tiết lộ với anh rằng, vài ngày trước, Bella cũng đến xin ông một lệnh để lần thứ hai tiếp cận kho sách này. Vậy là có thể anh đang đi đúng hướng, cùng với hướng mà Bella đã đi. Giá như cô chịu chia sẻ với anh thì có lẽ giờ anh đã không mất công thế này.

Đồng tài liệu của riêng giáo sư Hiroshi không nhiều, chỉ có hơn mười cuốn sách, một số tài liệu viết tay. Liệu Bella đã mượn cuốn nào trong số này? Anh băn khoăn. Những cuốn sách đều viết về chế tạo máy, nhưng chỉ có duy nhất cuốn mà giáo sư Tagasi nói là có liên quan đến tàu ngầm.

Nhưng đột nhiên anh chú ý đến một cuốn sổ tay, bên trong chi chít tiếng Nhật. Anh không thông thạo thứ tiếng này bằng Bella, nhưng tự nhiên cảm thấy anh nên đọc nó. KyO ra khỏi cục lưu trữ thông tin cùng với cuốn sách của giáo sư Hiroshi và cuốn sổ tay của ông.

19. Chương 19

Chỉ mất nửa ngày, anh đã đọc xong cuốn sách của giáo sư Hiroshi, nhưng chẳng có gì đặc biệt cả, toàn là những điều mà anh đã được học. Nhờ những điều đó mà anh và Bella mới dựng được khung hình và bản thiết kế đất giá về tàu ngầm Đenphin. Còn cuốn sổ tay của giáo sư Hiroshi, có lẽ anh sẽ mất nhiều thời gian hơn để nghiền ngẫm nó, với những trang giấy đặc kín chữ. Từ những gì lôm bôm đọc được, anh biết nó viết về những điều vụn vặt quanh việc thiết kế tàu ngầm. Có cả những bản phác thảo mờ nhạt và rời rạc nữa.

Gặp Collin trong đại sảnh nơi phòng ăn của khách sạn Hilton, anh gọi món salad trộn nhẹ, vừa ăn vừa tiếp tục nghiên cứu cuốn sổ mà anh lấy được từ tủ cá nhân của giáo sư Hiroshi. Chẳng có cái gì đặc biệt liên quan đến Đenphin cả.

- Cô có phát hiện ra được gì không?- Anh ngẩng đầu hỏi cô ta khi cô ta đang ăn món cá hồi hun khói.
- Không...
- Trong cuốn sách đó không có dấu hiệu gì đặc biệt ư? Như một trang nào đó bị đánh dấu, một dòng chữ nào đó bị gạch chân chẳng hạn.
- Không hề. Nó trắng tinh và phẳng lì.
- Hừm, thế thì lạ thật. Vậy để tôi nghiên cứu nốt cuốn này đã.
- Tại sao anh không gửi nó đến phòng dịch thuật và giải mã của Interpol cho nhanh?
- Đây là tư liệu thuộc dạng mật mà. Dù nó là những ghi chép cá nhân vô hại, nhưng khi đã được xếp vào những ngăn tủ ở cục lưu trữ thì nó là tư liệu tuyệt mật. Tôi chẳng đại gì mà làm liều cả. Hơn nữa thì cũng tại tôi hồi đó lười học tiếng Nhật nữa nên giờ mới vất vả thế.
- Tiếng Nhật và tiếng Trung rất gần nhau, tại sao anh lại không học được nhỉ?
- Ai da, tôi từ bé đã lớn lên ở Anh rồi, về Hồng Kông mấy khi đâu. Tiếng Trung tôi chỉ nói được thôi, chứ viết thì kém lắm.
- Tiếc là tôi cũng chẳng khá lắm về mấy chữ tượng hình này.
- Đã gần nửa tháng rồi.- KyO thở dài- Chưa bao giờ làm đến nửa tháng mà mọi chuyện vẫn nửa vời như thế này.

Anh lại bắt gặp nghĩ đến Bella. Nhiều ngày nay anh đã cố lấy công việc để chôn vùi hình bóng cô vào sâu trong lòng, nhưng mỗi lúc thế này, anh lại nhớ cô da diết.

Trở về khách sạn, tiếp tục mò mẫm với cuốn sổ tay chi chít chữ của giáo sư Hiroshi, đến đoạn những hình vẽ kỹ thuật thiết kế thì anh mệt quá lăn ra ngủ. Đến tận khi nghe tiếng gõ cửa anh mới tỉnh dậy. Đã khuya lắm rồi mà ai còn gõ cửa nữa chứ?

Collin xuất hiện sau cánh cửa, với chiếc váy ngủ và cuốn sách trên tay, mặt cô ta có vẻ hớn hở:

- Tôi tìm ra rồi!...- Cô ta nói gần như hét.
- Thật sao?- Câu nói đó làm anh tỉnh cả ngủ.- Cô vào đi.

Collin đi vào phòng. Ngồi xuống ghế, cô ta vạch trang sách mình đã đánh dấu ra cho anh xem:

- Đây, anh đọc đi.

KyO đọc trang sách, mấy dòng chữ mà Collin cố tình dùng bút chì gạch dưới chân. Anh nhú mày.

- Tàu Jasper, Hải Âu I và Hải Âu II, trong tương lai còn có Đenphin nữa sẽ thuộc loại tàu ngầm siêu hạng với khả năng tàng hình tuyệt đối trước radar của Interpol.- Anh lắm bả đọc- Thế thì sao? Những cái này không cần đọc chúng ta cũng biết mà.

- Khoan đã nhé! Chẳng phải không một loại thiết bị máy móc nào có thể tàng hình trước radar của Interpol trừ mấy con tàu kia đúng không?

- Đúng thế. Đó là một trong những bí mật quân sự của Interpol. Radar siêu tính năng, tàu ngầm tàng hình, Aseller...

- Vậy anh nghĩ sao nếu chúng ta đặt ra giả thiết Monster Sea cũng có tính năng ấy, tàng hình trước màn hình radar của Interpol.

20. Chương 20

Cái này hỏi Commet là biết ngay.- KyO bật máy tính lên và xin tín hiệu kết nối với trung tâm, phòng điều hành G6.

«Chuyện gì thế KyO?»- Commet đáp lại bằng giọng ngái ngủ, anh ta cũng vất vả nhiều ngày nay rồi. «A xin chào cô, Apple.»

«Lampard, giúp chúng tôi chuyện này...»- Anh nói- «Hãy xác định giúp tôi xem Monster Sea có phải là một tàu có khả năng tàng hình trước SIS hay không?»

«Ừm»- Commet tỉnh ngủ hẳn.

Chỉ một phút sau, anh ta quay lại với màn hình, giọng hơi bần khoản:

- Cậu đứng, KyO.

- Thế nào.

- Bộ nhớ của SIS không có ký ức về sự tồn tại của Monster Sea.

- Cám ơn.- Anh gật đầu- Ngủ ngon.

- Ngủ ngon.

Màn hình tắt phụt. KyO quay vào nhìn gương mặt tươi rạng rỡ của Collin, anh nói với cô ta:

- Ngày hôm nay vậy là đủ rồi. Cô về phòng ngủ đi, sáng mai tôi sẽ cho cô câu trả lời của tôi.

- Ô... ừm... vậy anh cũng ngủ sớm đi nhé! Chúc ngủ ngon.

- Goodnight.

KyO nhìn cuốn sổ tay trên giường vẫn đang mở ra, anh gọi cho Shin rồi mới tiếp tục công việc của mình.

Sự mệt mỏi của việc không ngủ cả đêm không làm anh mất đi sự phấn khích vì có thêm một khám phá mới, khám phá mấu chốt của toàn bộ câu chuyện này.

Gọi inh món soup đặc biệt của nhà hàng, anh ăn một cách ngon lành trước con mắt hồi hộp vì chờ đợi của Collin.

- Anh đã có thêm điều gì rồi à?

- Phải, cô ăn cho no đi nhé! Sáng nay chúng ta sẽ sang Mỹ. Trên máy bay tôi sẽ nói cho cô nghe. Tôi đã giải mã được toàn bộ thông điệp của N.R rồi.

KyO không ngờ mình có thể đi được xa đến thế chỉ trong một đêm. Chỉ còn chờ câu trả lời của Shin là sẽ rõ tất cả mọi chuyện. Bella đã để lại một thông điệp quá ngắn gọn ột nội dung quá dài mà cô thậm chí còn đoán được trước khi chính thức tham gia vụ này. Nếu như Tổng tư lệnh không điều động cô đến giúp anh thì chắc chắn cô cũng sẽ trợ giúp cho anh.

- Này KyO- Collin sốt ruột lay tay anh khi thấy anh cứ ngủ suốt trên máy bay mà không buồn giải thích cho cô hiểu mọi chuyện như đã hứa.- Sao anh cứ ngủ suốt thế?

- Cô yên lặng chút đi. Tôi đã không được ngủ gần 50 tiếng đồng hồ rồi đấy. Chừng nào còn 30 phút hạ cánh thì gọi tôi dậy, tôi nói à nghe. Thế nhé!

Và thế là KyO lại ngủ ngon lành. Collin nhìn vẻ mặt mệt mỏi do thiếu ngủ trầm trọng của anh mà thầm thương cảm. Anh ta làm việc như để chết vậy? Vì anh ta muốn nhanh chóng giải quyết vụ này hay vì không muốn có một chút rảnh rỗi nào để nhớ đến ai đó?

- Này, sắp hạ cánh rồi, dậy đi.- 8 tiếng sau, cô lay gọi anh ta.

- Ôi trời, tôi tưởng đầu mới chợp mắt được chút xíu mà...- KyO dụi mắt, cơn thèm ngủ vẫn thường trực trên mặt anh.

21. Chương 21

Anh đứng dậy, đi vào toilet rửa mặt cho tỉnh táo rồi quay trở ra, gọi ình một cốc cacao nóng.

- Thế nào?- Anh quay sang nhìn Collin- Cô đã sẵn sàng chưa?

- Sẵn sàng cái gì. Đợi anh dậy để nghe anh nói mà mệt muốn chết nè.

- Sao cô không ngủ như tôi ấy. Ý tôi là sẵn sàng đi chết chưa?

- Hả?- Cô ngoác miệng ra kinh ngạc.

- Chẳng phải tôi đã nói đến Interpol ai cũng phải ít nhất một lần đối mặt với tử thần còn gì. Nếu đơn giản thì đã không đến phòng G6.

- Nhưng anh nói là đi đâu cơ? Chẳng lẽ anh muốn chui đầu vào Bermuda.

- Coi như một chuyến du lịch đi. Hên thì chúng ta sẽ có những giây phút thoải mái, còn xui thì coi như chúng ta đã hy sinh khi làm nhiệm vụ thôi.- KyO nhún vai đưa ly cacao lên miệng hít hà và nhún vai nói với cô.

22. Chương 22

Có phải anh nắm được bí mật của Monster Sea rồi?- Cô ta hồi hộp hỏi.

- Một chút thôi. Chúng có thể ra vào khu vực đó như đi dạo, thì tôi nghĩ chả có lý gì mà tôi không làm được cả.

- Nhưng anh quên gương của N.R rồi à?

- Chính vì không muốn sự hy sinh của cô ấy trở thành vô ích nên tôi mới phải quyết tâm theo cho đến cùng.

- Cuối cùng thì ý anh về vụ này thế nào.

- Nhờ cô mà tôi mới nghĩ đến một giả thiết rất hay. Thực ra tàu Monster Sea là một tàu ngầm hiện đại, đời mới còn hơn cả Đenphin của chúng ta. Khi nó nổi trên mặt nước, trông nó rất giống tàu chiến nổi bình thường, nhưng thực ra nó là một tàu ngầm như Đenphin vậy.
- Nhưng công nghệ làm tàu ngầm hiện đại nhất hiện nay, lại có khả năng tàng hình mà chỉ ở Interpol mới có, vậy có nghĩa là công nghệ chế tàu của chúng ta không phải là suy nhất?
- Tất nhiên nó vẫn là duy nhất, nhưng nó đã bị lọt ra ngoài. Câu hỏi đó chúng ta sẽ trở lại sau. Đêm qua, khi cố gắng đọc hết cuốn sổ tay của giáo sư Hiroshi, tôi đã phát hiện ra một điều quan trọng. Đó là những hình vẽ rời rạc trong cuốn sổ đó chính là bản thiết kế của một loại tàu phiên bản mới của Đenphin, tên của nó được đặt là Taurus.
- Cái gì?
- Điều đó lý giải tại sao lại có số 2 sau chữ Taurus trong đoạn tín hiệu đó. Vừa là chỉ đường chỉ tuyến Bắc, vừa là ám chỉ con tàu Taurus thế hệ mới đã ra đời. Cô ấy đã phát hiện ra điều này nên mới ghi dòng tín hiệu kiểu tắt như thế.
- Nhưng chẳng phải tàu ngầm cũng không thoát khỏi vùng biển tử thần này còn gì?
- Đó là cả thế kỷ về trước. Tàu ngầm hiện nay vượt xa tàu ngầm trong quá khứ rất nhiều, có thể nó thoát được những trường lực bất thường ở khu vực này. Ra đa của Interpol được thiết kế có thể chống lại những trường lực gây nhiễu sóng như từ trường, điện trường, sóng âm thanh,... nên có thể nó vẫn hoạt động trong khu vực này.
- Vậy tại sao cô ấy vẫn không thể thoát khỏi đó.
- Dựa vào đoạn tín hiệu, có thể lý giải là cô ấy đã theo Monster Sea đi vào khoảng sương mù. Sương mù có thể do khí Metan bốc lên tạo thành. Do sương mù dày đặc, cô ấy đã không thể thoát ra khỏi xoáy nước khổng lồ. Cũng có thể ở đó có rất nhiều xoáy nước chứ không phải có một cái như cô ấy đã phát hiện.
- Vậy tại sao Monster Sea thoát được.
- Có thể chúng đã lặn xuống nước, quay trở lại khu vực an toàn. Nhưng dù có thoát được những xoáy nước hay không chúng vẫn bình an. Vì những con tàu ngầm của Interpol có thể lặn xuống sâu tận đáy biển. Chỉ còn vực biển Marana là chúng ta chưa thử mà thôi. Nhưng tôi nghĩ chúng dụ mọi người đi vào bên trong đám sương mù đó để không ai có thể thấy chúng lặn xuống nước tẩu thoát, như thế không một ai biết được đó là một tàu ngầm hiện đại chứ không phải một con tàu ma như mọi người hay nói.
- Như vậy vào trong khu vực sương mù đó rất nguy hiểm à?
- Đúng vậy... Chưa có nghiên cứu trắc địa nào chính xác nhưng người ta đã tiên đoán có một lượng khí metan khổng lồ ở khu vực này. Nếu nắm được bí mật của nó, nó không chỉ là một căn cứ quân sự tuyệt hảo mà còn là một kho báu khí thiên nhiên nữa. Nơi này còn là sự hội tụ của hai dòng biển nóng và lạnh cực lớn, chính sự hội tụ đó đã tạo ra những xoáy nước sâu hàng ngàn mét, kéo tất cả xuống dưới đáy đại dương. Trên không cũng thế, sự luân chuyển của dòng nước và gió là tương đồng nên có thể trên không cũng xuất hiện những vòi rồng nữa.

23. Chương 23

Còn hiện tượng ra đa mất tín hiệu? Rồi máy bay nổ bất thường trên không nữa.

- Cô có biết ngoài trục trặc kỹ thuật ra những vụ tai nạn máy bay còn bị tai nạn vì điều gì không? Rồi các tàu vũ trụ bất ngờ phát nổ trước khi tiếp đất nữa?
- Do va chạm với các lực lượng bên ngoài như những đàn chim, sự ma sát quá lớn tạo ra dòng điện và làm các bình nguyên liệu phát nổ.

- Chính xác. Riêng bản thân tôi, tôi cũng nghĩ ở khu vực này có những trường lực lớn như từ trường hay điện trường gì đó làm nhiễu sóng ra đa, rồi tạo ra ma sát cực lớn đến nỗi làm mọi thứ nổ tung...

- Đó cũng là một giả thiết.- Collin gật gù.- Nói như thế có nghĩa là anh cũng biết luôn hung thủ rồi đúng không?

- Có thể. Hãy đợi tin của Shin đã. Tôi không thích nói những chuyện mà tôi không chắc chắn.

“Máy bay Boeing 747 chuyến bay Paris- Florida sắp hạ cánh xuống sân bay quốc tế Miami, đề nghị hành khách trở về vị trí và thắt dây an toàn.”

- Đây... thật tốt quá!- KyO thở hắt ra- Ngồi trên này lâu quá hai đầu gối muốn rã rời mất.

CHAP 7: Dòng họ Hiroshi

Đối với Shin, sự ra đi một cách đột ngột của N.R thực sự là một cú sốc mạnh. N.R là người mà anh yêu quý nhất, đôi khi anh nghĩ rằng tình cảm đó cũng chẳng thua gì tình cảm của KyO cả.

Anh không những muốn làm cho người con gái đó vui mà còn muốn che chở bảo vệ cho cô nữa. N.R mất, anh mất đi một người bạn, một người chị, một người thân yêu, một cộng sự, một người dìu dắt và quan trọng nhất, là mất đi một mục tiêu phấn đấu.

Anh hiểu rõ nỗi đau không thể nói thành lời của KyO, vì chính anh cũng cảm nhận được nỗi đau đó.

Đau đến độ có thể biến nó thành hành động thôi thúc bản thân. Đau đến độ muốn tìm quên lãng bằng những việc có thể khiến cho thân xác và đầu óc rã rời, để không còn cơ hội nhớ nữa.

Shin vốn là một người tự tin và độc lập trong suy nghĩ, nhưng sự mất mát này khiến anh mất phương hướng hoàn toàn. Anh trai KyO có lẽ bản lĩnh hơn anh nhiều, vì anh ấy còn đủ sáng suốt để tiếp tục công việc này, nhưng anh thì không.

Như một người lạc đường, anh ngơ ngác, chới với mãi giữa cái con đường mình đang đứng. Anh không còn tin vào những suy đoán của mình nữa, luôn luôn hoài nghi về chính năng lực của bản thân mình.

Nhật Bản. Osaka. 12h30 phút trưa.

Ngôi làng Wataku cách trung tâm thành phố Osaka 74km về phía đông nam, là một làng chài giáp biển, nơi bắt đầu của dòng họ Hiroshi, một trong những dòng họ nổi tiếng lâu đời với nghề làm thuyền, đóng tàu.

Tiến sĩ Obe Hiroshi là cháu đời thứ 23 của dòng họ Hiroshi. Tập đoàn đóng tàu Hiroshi trước khi tiến sĩ qua đời là một tập đoàn hùng mạnh. Sau khi những người trong gia đình tiến sĩ tử nạn, tập đoàn này rơi vào tay một người cháu họ xa của ông ta, là người được thừa kế tập đoàn hợp pháp theo luật thừa kế.

Một phần của gia tộc Hiroshi đều nằm trong một khu ở nghĩa trang của làng. Shin cũng không hiểu tại sao bước chân anh lại đi đến đây trong khi anh có thể lấy tin tức về gia đình Hiroshi bằng những cách khác hay và chính xác hơn.

Tất cả những ngôi mộ đều được xây bằng đá cẩm thạch, xếp một cách có thứ tự trong khu mộ, giống như một bức gia phả khổng lồ vậy. Ngôi mộ của tiến sĩ Obe Tagasi nằm ở hàng thứ 23, nhưng đã có đến 25 hàng mộ ở đây. Ở hàng 24 và 25 có mộ phần của con và cháu của ông nữa. Một dòng họ bị kịch.

24. Chương 24

Anh dừng lại trước ngôi mộ của tiến sĩ Hiroshi, đặt lên mộ ông ta một bó hoa cúc trắng, dù sao thì ông cũng đã từng là một phần của Interpol.

Nhìn vào bia mộ, anh thấy ngay gia huy của dòng họ này, hình một kim tự tháp.

Anh chau mày vì cái biểu tượng kì lạ đó. Tại sao gia huy của dòng họ này lại là một kim tự tháp? Tất cả những ngôi mộ khác đều có hình này trên bia mộ.

Shin quay lại ngôi làng, đầu vẫn không khỏi băn khoăn về cái biểu tượng mà rõ ràng là hiếm khi tìm thấy ở một quốc gia đậm chất phương Đông như Nhật Bản thế này.

Khi anh quay lại trung tâm quân sự Nhật Bản, cái biểu tượng kì lạ đó vẫn cứ ám ảnh anh mãi.

Theo tài liệu của Interpol, đại gia đình tiến sĩ Hiroshi đã tử nạn khi đang cùng nhau đi du lịch trên một chiếc du thuyền do chính công ty đóng tàu của gia đình sản xuất. Nguyên nhân của vụ đắm tàu được xác định là do nó đã bị cài bom từ trước, một vụ ám sát mà cho đến bây giờ vẫn không ai có thể tìm ra được hung thủ.

Tất cả 142 người trên chiếc du thuyền khi đó đều được xác định là thiệt mạng. Có đến 115 người là nhân viên của tập đoàn, còn lại là người của dòng họ Hiroshi.

Tập đoàn đóng tàu Hiroshi, trước khi tiến sĩ Obe gặp nạn, đã đứng trước nguy cơ phá sản rất lớn. Người điều hành tập đoàn khi đó là Takane Hiroshi, con trai cả của ông ta. Sau đó công ty lại vực dậy được nhờ vào khoản tiền bảo hiểm khổng lồ mà công ty bảo hiểm chuyển trả cho người được thừa kế.

Khi đó, mọi nghi vấn về cái chết của gia đình tiến sĩ đều dồn vào người được thừa kế tập đoàn là Ken Hiroshi. Tuy nhiên những chuyên viên lão luyện nhất về tội phạm học trên thế giới đều không thể chỉ ra được bằng chứng phạm tội của người này.

Ken Hiroshi trước khi trở thành đại triệu phú của tập đoàn đóng tàu, anh ta có một lý lịch sạch, lại là học trò của giáo sư Obe Tagasi. Anh ta không hề gặp khó khăn về kinh tế nào, cũng không có triệu chứng tâm lý bất thường. Anh ta là một kĩ sư chăm chỉ trong xưởng đóng tàu của tập đoàn, là người ham học hỏi và có nhiều sáng kiến hay, được ông bác Obe Hiroshi rất yêu quý.

Khi Shin gọi điện đến đề nghị được gặp anh ta thì anh ta vui vẻ đồng ý ngay, như mọi lần trước đây anh ta không bao giờ từ chối các điều tra viên của Interpol cả.

Đó là một người thẳng thắn, cảm nhận đầu tiên của Shin về người đàn ông trạc ngoài 45 tuổi khá dễ chịu. Anh ta niềm nở và không nói vòng vo, lắt léo kiểu đầu trí như những người làm nghề kinh doanh khác, như bố và ông nội của anh và Kyō.

- Chắc anh lại đến để điều tra về cái chết của ông bác tôi phải không?- Anh ta hỏi ngay không vòng vo.
- À, đó vẫn là vụ án bí ẩn mà chúng tôi không ngừng tìm kiếm những manh mối mới.
- Quả thật là cái chết của ông bác tôi đem lại cho tôi nhiều phiền phức hơn là niềm vui. Nào là gánh vác cả một công ty đang bên bờ phá sản vì nợ nần. Nào là suốt ngày bị người ta xì xầm mình có âm mưu này nọ.- Ken thở dài.
- Nhưng anh đã nhận được khoản tiền khổng lồ từ công ty bảo hiểm còn gì?
- Nó chỉ đủ bù một phần thôi.
- Ồ, tin đó làm tôi ngạc nhiên đó.
- Vậy anh muốn biết gì từ tôi nào, anh bạn trẻ?
- À, ừm, tôi đang thắc mắc tại sao gia huy của dòng họ Hiroshi lại là một kim tự tháp? Trước nay tôi cứ ngỡ biểu tượng cá Koi (một loại cá chép quý ở Nhật) của tập đoàn Hiroshi chính là gia huy của dòng họ anh.
- Anh đã đến nghĩa trang của dòng họ Hiroshi phải không?

25. Chương 26

Shin chú ý nhất đến những đồ vật mà anh ta nói rằng là đồ dùng của chính ông tổ dòng họ này. Một con dao nhỏ đựng trong một bao may bằng da, một thanh gươm qua nhiều năm tháng đã han gỉ và một miếng đá hình lục giác đều rất kì lạ. Nó chỉ lớn bằng lòng bàn tay, ở giữa có một lỗ tròn để luồn dây qua.

- Đây là vật gì vậy? - Anh chỉ vào miếng đá đen đỏ ngạc nhiên hỏi.

- À, là viên đá mài của ông tổ chúng tôi dùng để mài dao và gươm. Ông nói cha của ông đã cho ông viên đá đó và ông luôn giữ nó bên mình để nhớ về cha.

Chuôi con dao nhỏ và thanh gươm đều được làm bằng ngà, anh có thể nhìn rõ biểu tượng hình con gấu trên chuôi dao. Mắt anh sáng lên khi nhìn thấy biểu tượng đó- biểu tượng của Blackbeard.

Fernado Billas chính là một tên cướp biển dưới trướng của Blackbeard huyền thoại. Một kết quả quá sức mong đợi của anh. Vậy là dòng họ này có ít nhiều liên quan đến những tên cướp biển và khu vực Caribbean đây chứ.

Cầm cuốn «Lịch sử những tên cướp biển nổi tiếng nhất thế giới» trong tay, Shin vội trở về khách sạn. Có thể dễ dàng tìm thấy tên của Blackbeard trong cuốn sách dày gần 10000 trang này. Biết đến cái tên Blackbeard là một chuyện, nhưng chưa bao giờ anh tìm hiểu tường tận về cuộc đời hắn cả.

Blackbeard cùng với con tàu «Sự trả thù của hoàng hậu Anna» đã làm mưa làm gió trên khu vực biển Bắc Mỹ suốt đầu thế kỉ 18. Sau này hắn bị một hạm đội của Anh được biệt phái đi để bắt hắn giết chết.

Đã có những truyền thuyết liên quan đến kho báu của hắn, một kho báu khổng lồ với rất nhiều vàng bạc, châu báu, ngà voi và đá quý mà hắn cướp được. Người ta nói rằng hắn đã cất giữ kho báu của hắn ở một nơi bí mật mà chỉ hắn và con trai hắn biết.

Kho báu đó được dự đoán là ở một hòn đảo bí mật nào đó quanh vịnh Caribbean, được canh giữ bởi những con quái vật khủng khiếp có thể nuốt gọn cả con tàu nếu có ý định xâm nhập vào đó. BlackBeard biết cách vượt qua những con quái vật đó để đến kho báu của mình.

Con trai hắn, một đứa bé hắn nhận làm con nuôi đã lên đênh cùng hắn nhiều năm, Carlos Billas đã chết trong một lần liều lĩnh đột nhập vào kho báu của cha mình để đánh cắp vàng bạc châu báu. Nhưng con tàu mang vàng bạc châu báu đó khi trở ra đã bị con quái vật canh giữ kho báu, một con rắn biển khổng lồ nuốt chửng.

Cái chết của Carlos Billas và sau đó là của Blackbeard đã đem đi bí mật về kho báu vẫn còn rất nhiều tại một nơi nào đó ở khu vực Caribbean.

Carlos Billas và Fernado Billas chỉ là một người. Bằng cách nào đó mà ông ta thoát được khỏi tai nạn đó. Và có lẽ sợ ông bố nuôi tàn bạo của mình giết chết nên Fernado Billas đã trốn đến Phù Tang rồi định cư ở đây.

Biểu tượng kim tự tháp không được nói gì đến trong cuốn sách này, nhưng có thể nó có liên quan đến bí mật kho báu của Blackbeard.

Mọi thứ có vẻ rõ ràng và dễ suy luận hơn một chút nữa. Có thể sự tồn tại của tàu ngầm Taurus, bí mật của nó có liên quan đến kho báu này. Nhưng ai là người chỉ huy nó? Tàu Taurus đã được sản xuất như thế nào mà không ai biết? Hoặc...

Hoặc những người biết đều đã chết...

142 con người trên chiếc du thuyền đó.

115 nhân viên cấp cao của tập đoàn đóng tàu hùng mạnh.

Phải chăng họ chính là những người duy nhất biết đến sự tồn tại của một con tàu tối tân nhất thế giới?

26. Chương 27

Hai ngày sau, Shin có trong tay bản điều tra tổng quan về những nạn nhân xấu số trong vụ nổ du thuyền Caltus của tập đoàn Hiroshi.

Người thân của những nạn nhân này không hề được thông, cha, con họ tiết lộ về công việc của mình. Họ đã đi công tác nhiều tháng trời trước khi trở về thăm nhà và rồi sau đó chết trên chiếc du thuyền định mệnh kia.

Và như thế, bí mật về sự tồn tại của Taurus được bảo toàn.

Nhưng ai là người tham gia vào vụ thảm sát này?

Ken Hiroshi không tham gia vào chuyến công tác bí mật của 115 chuyên viên cấp cao của Hiroshi. Nhưng không có nghĩa là anh ta không biết đến nó. Anh ta không trực tiếp đặt bom trên tàu, nhưng không có nghĩa là anh ta không thể không sai khiến kẻ nào đó làm. Hoặc nếu anh ta vô can, thì biết đâu, đã có kẻ sống sót trong vụ nổ đó. Và kẻ đó chỉ có thể là Obe Hiroshi hoặc con trai ông ta Takane Hiroshi. Phải chăng họ vẫn ấp ủ mơ ước hão huyền về kho báu của Blackbeard?

“Nếu chỉ là kho báu thì không cần phải gây ra tất cả những việc này.”- Shin thầm nghĩ- “Họ có thể công khai làm chuyện đó mà đâu có ai ngăn cản được. Còn có lý do nào khác nữa. Monster Sea rõ ràng là tàu cướp biển chứ không đơn giản chỉ là đi kiếm tìm kho báu nào đó.”

Phải tìm một người nào đó biết rõ hơn về những người của gia đình Hiroshi. Anh chợt nghĩ đến ba người có thể cho anh chút ít thông tin gì đó.

CHAP 8: Đi tìm sự thật

Trong danh sách hơn 140 người tử nạn trên chiếc du thuyền của gia đình Hiroshi khi đó có cả vị bác sĩ riêng của gia đình, bác sĩ Shikara Honda. Ông không chỉ nổi tiếng là một bác sĩ đa khoa giỏi, mà còn là một bác sĩ tâm lý xuất sắc. Bệnh viện tư của hai vợ chồng ông nằm trên một con phố nhỏ ở trung tâm thành phố Osaka.

Shin đến đó vào một buổi sáng hơi có sương mù rải rác, vào cái giờ mà hầu hết người ta còn chui trong chăn ấm.

Mặc dù mệt mỏi, nhưng dạo này anh lại chẳng ngủ được nhiều. Nỗi ám ảnh về sự mất mát một người quan trọng cứ dày vò anh mãi. Đã nhiều lần trong giấc mơ anh không biết rằng anh đã gọi tên Bella trong vô thức. Gọi tên người con gái anh yêu.

Sakura Honda, người vợ của vị bác sĩ tài hoa quá cố Shikara Honda là một người phụ nữ nhỏ bé, dễ mến và gần gũi. Hai vợ chồng họ quen nhau trong một hội thảo y học, sau đó đi tới hôn nhân rồi cùng nhau mở ra bệnh viện tư này. Họ đã có một cậu con trai 15 tuổi.

Nữ góa phụ tiếp anh ngay tại phòng làm việc của chị ở bệnh viện. Anh đi ngay vào vấn đề và chị ta đồng ý sẽ hợp tác vì hơn ai hết, chị ta cũng khao khát muốn biết ai là kẻ đã man sát hại hơn một trăm mạng người như thế.

- Ông Obe Hiroshi là một người khó tính nhưng nếu hiểu và hợp với ông ấy thì sẽ thấy ông ấy là một người dễ gần và tốt bụng. Chồng tôi làm bác sĩ riêng cho gia đình họ gần được 10 năm rồi, và gia đình đó rất tin tưởng chúng tôi. Ông Obe thường hay tâm sự với chồng tôi những vướng mắc trong cuộc sống, vì anh ấy là một bác sĩ tâm lý giỏi.

- Vậy ông Obe Hiroshi có những biểu hiện nào hơi bất thường trước khi chết không?

- Ngoài việc hay cái gắt vì anh con trai điều hành công ty không được tốt thì ông ấy không có biểu hiện tâm lý nào đáng lo ngại cả. Mặc dù ông ấy giỏi về vật lý học, nhưng tôi không nghĩ rằng ông ấy đánh bom con tàu của chính mình đâu.

- Vì sao?

- Vì trước khi đi ông ấy còn hẹn khi về sẽ đi câu cùng con trai tôi nữa. Ông ấy còn nhờ tôi tìm hiểu giúp ông ấy về mấy bài thuốc đông y để chữa căn bệnh thận của bà vợ mình, vì cơ thể bà ấy kháng lại các loại thuốc tây thông thường.

27. Chương 28

Còn Takane Hiroshi thì sao, anh ta có triệu chứng nào khác lạ không?

- Takane là một người sôi nổi và dễ tính hơn ông bố. Anh ta hay đến chơi với chồng và con trai tôi, thậm chí còn hay rủ nó đi xem phim nữa. Anh ta khá lạc quan và yêu đời. Ngay cả khi ông bố hay quát mắng vì anh ta làm ăn thua lỗ, nhưng anh ta vẫn cười và tin tưởng vào tương lai.

- Còn những người khác trong gia đình họ thì sao?

- Ngoài bà phu nhân của tiến sĩ Hiroshi hay phải đến đây vì căn bệnh thận lâu năm ra thì những người khác đều hoàn toàn khỏe mạnh cả.

- Chị chắc là không có ai trong gia đình đó không có biểu hiện gì khác lạ chứ?

Người phụ nữ hơi lặng yên như suy nghĩ rồi gật đầu quả quyết.

- Chắc chắn rồi.

Shin chào người phụ nữ và ra về, nhưng vẫn cố tính lưu lại số điện thoại riêng của mình ở đó phòng trường hợp chị ta có thể nhớ ra điều gì và thông báo với anh.

Người thứ hai mà anh nghĩ đến, đó là người giúp việc của gia đình Hiroshi, người đã không thể lên con tàu định mệnh đó vì bệnh lên sởi. Đó là một phụ nữ trung niên, đã trở về sống cùng gia đình ở ngoại ô thành phố sau khi không còn làm việc ở gia đình Hiroshi nữa.

Khi Shin tìm đến, người phụ nữ đó đang trồng rau ngoài đồng, và đã tắt tả chạy về khi được đứa con đi gọi. Với cái dáng vẻ tất bật, Shin nghĩ rằng đó là người khá vất vả. Nghe Shin nhắc lại chuyện cũ, người phụ nữ có vẻ ngậm ngùi lắm.

- Tôi làm cho ông bà ấy cũng được hơn 20 năm rồi. Bà Hiroshi là một người phúc hậu và tốt tính.

- Bình thường bà ở đó giúp việc gì cho nhà Hiroshi.

- Tôi nấu bếp cho ông bà chủ.

- Bà có hay về nhà không?

- Thường thì họ cho phép tôi một tuần về thăm nhà một ngày.

- Vậy nghĩa là bà luôn ở cùng với gia đình tiến sĩ Hiroshi?

- Đúng thế.

- Vậy bà nhận xét thế nào về gia đình tiến sĩ? Họ có vấn đề gì mà bà cảm thấy lạ hay khó hiểu không? Họ có hay bàn bạc đến những vấn đề liên quan đến kho báu nào đó hay những chiếc tàu ngầm không?

- Như tôi đã nói đây, ông bà tiến sĩ là người hiền lành và tử tế. Cái kho báu của dòng họ Hiroshi ai mà chẳng biết, từ đứa con nít trở đi, thế nên họ có nhắc đến nó thì cũng chỉ là những câu chuyện vui thôi. Riêng ông tiến sĩ còn tỏ ra cău khi nghe đám cậu chủ nói về nó...

- Cậu chủ mà bà nói là chủ tịch Takane phải không?

- Phải. Cậu Takane giống bố, khá hiền lành. Nếu không có việc ở công ty thì cậu thường về nhà và chơi cùng con mình. Hai bố con rất thích xem phim và ăn bỏng ngô cùng nhau.

- Như vậy là anh ta cũng bình thường đúng không?

- Đúng thế. Nếu nói ông tiến sĩ hay cậu Takane là người cho nổ con tàu thì thật khó tin, vì họ thật sự là những người hiền lành, có làm hại ai bao giờ đâu.

Lại thêm một lần nữa không thu thập thêm được gì. Chỉ còn người cuối cùng, cũng là người mà anh không thể gặp trực tiếp được, giáo sư tiến sĩ Tagasi, thầy dạy của KyO và Bella ở Asel. Ông đồng thời cũng là đồng nghiệp gần gũi nhất của tiến sĩ Hiroshi ở trung tâm nghiên cứu Interpol.

Đồng ý nói chuyện với anh vào một tối muộn, giáo sư Tagasi có vẻ quan tâm đặc biệt đến lý do xin gặp của anh. Có lẽ đó không chỉ là vì ông quan tâm đến cái chết của người đồng nghiệp cũ, mà ông còn quan tâm đến con tàu Taurus mà anh nói đến, cũng như quan tâm đến cái chết của Bella. Chính ông cũng không muốn sự hy sinh ấy trở thành vô nghĩa.

28. Chương 29

Ta tin Bella. Dù sao thì nó cũng là một học trò xuất sắc nhất mà ta từng biết. Việc nó có thể nhận dạng được con tàu Monster Sea đó giống với con tàu Taurus mà nó thấy trong bản nháp của tiến sĩ Hiroshi là điều hoàn toàn có thể lý giải được.- Ông nói với anh như thế khi anh nhắc đến chi tiết về con tàu Taurus.

- Vậy giáo sư cho là thực sự tồn tại con tàu đó, một con tàu tối tân hơn Đenphin.

- Mặc dù Đenphin là do Bella và KyO thiết kế, nhưng người làm ra nó lại là ta và tiến sĩ Hiroshi. Có thể ông ấy đã có ý tưởng về con tàu hiện đại hơn từ lúc đó rồi. Ông ấy cũng nắm trong tay bí mật về loại nguyên liệu làm tàu, bí mật về ra đa tàng hình hay các loại thiết bị nhiễu sóng. Với thực lực của tập đoàn Hiroshi thì việc sản xuất ra một con tàu như thế là hoàn toàn có thể.

Ngừng một vài giây, giáo sư Tagasi tiếp:

- Đó là lý thuyết, tuy nhiên xét về mặt phẩm chất đạo đức thì ta tin tưởng vào ông bạn già đó. Ông ta biết nhưng chưa bao giờ mơ mộng về cái kho báu kia. Tự tay ông ấy làm nên tập đoàn Hiroshi danh tiếng như bây giờ, ông ấy hiểu hơn ai hết giá trị của lao động.

- Nhưng còn Takane Hiroshi thừa giáo sư... Theo thầy thì anh ta có thể không? Anh ta là người nắm trong tay mọi tiền bạc của tập đoàn đó...

- Hừm, thằng bé đó ta biết nó từ khi nó còn bé xíu. Nó khá hiền lành, nó thích trở thành một nhà văn hơn là một nhà kinh doanh. Nhưng nó đã vì nguyện vọng của bố nó mà từ bỏ mơ ước của mình.

- Liệu rằng điều đó có tạo nên sự bất mãn hay không ạ?

-Ồ, ta nghĩ là không. Nhưng cũng không biết chừng, ta cũng không rõ lắm. Suy cho cùng ta là một nhà vật lý học chứ đâu phải một bác sĩ tâm lý học đâu.

Lời gợi nhắc ngầm đó làm mắt Shin sáng lên.

- A, em hiểu rồi. Cám ơn giáo sư ạ!

- Cậu giỏi như anh trai cậu vậy. Chúc cậu may mắn.

Shin nghĩ lại câu chuyện mà anh thu lượm được từ ba người, tuy có vẻ rời rạc nhưng nó hé lộ khá nhiều vấn đề.

Anh liên lạc ngay với Snowy sau khi gọi cho nữ bác sĩ Sakura Honda và người phụ nữ giúp việc cho gia đình Hiroshi để xác minh một chuyện.

- Có chuyện gì vậy Shin? Tôi nghe nói cậu đang điều tra về nhà Hiroshi cơ mà. Kết quả sao rồi. Mọi người chỉ còn đợi tin tức của cậu thôi đấy.

- Tôi hỏi chị chuyện này nhé Snowy... Nếu một đứa bé bị ép phải từ bỏ ước mơ và chọn một con đường mà nó không thích thì tâm lý của nó sẽ bị thay đổi như thế nào?
 - Thường thì tâm lý nó sẽ bị bóp méo và diễn ra theo chiều hướng tiêu cực. Có thể nó chấp nhận con đường đó, nhưng trong tâm lý nó sẽ diễn ra một cuộc đấu tranh ngầm rất lớn. Và trong cuộc đấu tranh đó, nó sẽ chọn lại con đường mà nó từng thích. Cậu nói cụ thể hơn đi.
 - Tôi đang nói đến trường hợp của Takane Hiroshi. Theo mọi người đánh giá thì sau khi bị ép chọn con đường kinh doanh, anh ta vẫn tỏ ra là một người con ngoan ngoãn và hiền lành.
 - Đó là biểu hiện bình thường của những người bị sức ép về tâm lý. Biểu hiện bên ngoài và tâm lý bên trong thường không thống nhất.
 - Anh ta từng mơ ước trở thành một nhà văn. Theo như tôi được biết, thì thỉnh thoảng anh ta vẫn sáng tác truyện, thường là những câu chuyện phiêu lưu, giả tưởng, liên quan đến các kho báu và những tên cướp biển. Anh ta còn rất thích xem phim liên quan đến cướp biển và những cuộc phiêu lưu trên biển.
- Im lặng 5 giây, Snowy lạnh lùng nói:
- Shin, nghe này, Takane Hiroshi bị bệnh hoang tưởng nặng đấy.
 - Nhưng anh ta có những biểu hiện rất bình thường.

29. Chương 30

Những kẻ bị mắc chứng hoang tưởng nặng là những kẻ bình thường nhất, đến nỗi không ai nhận ra họ bị bệnh cả. Họ che giấu rất giỏi những suy nghĩ điên rồ của mình. Nhân vật chính của những truyện hắc viết là ai?

- Những tên thuyền trưởng cướp biển, như BlackBeard trong “Cướp biển vùng Caribbean” ấy.
- Vậy thì trong thâm tâm hẳn luôn cho rằng hẳn chính là một tên thuyền trưởng cướp biển thực thụ.
- Tôi hiểu rồi, cảm ơn chị Snowy.

Như thế là mọi thứ đã thông suốt, không còn vướng bận gì nữa. Shin thở nhẹ một cái và nhấc máy lần nữa, một cuộc gọi đến trung tâm quân sự Nhật Bản.

- Chuẩn bị gấp cho tôi SK2915, bay đến Miami.

SK2915 là trực thăng quân sự tối tân nhất của Interpol, có vận tốc tối đa lên tới 30000 km/h và đạt độ cao tối đa của một trực thăng thông thường. Anh cần trở về Miami để hội ngộ cùng KyO trước khi chính thức tiến vào Bermuda để tìm ra chân tướng mọi chuyện.

CHAP 10: Kho báu Blackbeard

Bị lật tẩy bí mật nên Monter Sea đã bị tóm gọn ngay sau khi chạy ra đến vùng biển Caribbean. Commet đã phải điều động đến lực lượng của hai tàu ngầm chiến đấu trọng tải lớn Hải Âu I và Hải Âu II, cùng với 3 con tàu Devil Độ Nhị, Độ Tam và tàu Mắt Bão.

Takane Hiroshi bị liệt vào danh sách những tên tội phạm hoang tưởng nguy hiểm nhất. Hắn luôn miệng khẳng định về sự tồn tại của kho báu Blackbeard, đưa ra món tiền mua chuộc khổng lồ với những người canh gác ở nhà tù Interpol. Ken Hiroshi cũng bị bắt vì chính anh ta là kẻ thông đồng và tiếp tay cho Takane Hiroshi. Là một kỹ sư cao cấp, lại là học trò cưng của tiến sĩ Obe, hắn đã lợi dụng bệnh hoang tưởng của Takane, đánh cắp bản thiết kế, xúi giục Takane đóng con tàu Taurus một cách bí mật.

Takane thì đạt được ước mơ bấy lâu là trở thành BlackBeard huyền thoại, còn hắn thì có được tập đoàn Hiroshi. Chúng đã bắt tay cùng nhau, thăm sát cả gia đình và những người tham gia đóng tàu Taurus.

Bí mật của Bermuda được G6 giữ kín vì nếu lộ ra ngoài, sẽ có thật nhiều rắc rối xảy đến. Cứ để người ta nghĩ rằng nó là một vùng biển chết chóc.

- Em muốn đến nơi chôn xác những con tàu kia.- Shin nói như thế với KyO và một đêm muộn.- Dù không hy vọng nhưng em cũng mong muốn tìm thấy Devil, ít nhất em phải biết chị ấy đã bỏ mạng nơi đâu.

- Vậy thì cùng đi.- KyO cười- Anh ngạc nhiên là chúng ta lại có suy nghĩ giống nhau đến thế.

Sau hơn một giờ lang thang quanh xác những con tàu, hai anh em quay trở lại tàu Denphin. KyO nhìn cậu em, hỏi:

- Em có thấy không?

- Không có Devil- Shin thở dài- Có lẽ anh nói đúng, nó đã bị nghiền nát bởi xoáy nước kia rồi.

- Nhưng anh lại tìm được một thứ này.- KyO tỏ ra phấn khích.

30. Chương 31

Và anh chìa tay ra, trong tay anh là một đồng tiền vàng và một sợi dây chuyền có gắn một viên kim cương đen ở mặt, một loại kim cương vô cùng quý hiếm.

- Đây là...- Shin nhìn anh nghi ngờ.

- Những đồng tiền vàng có hình nữ hoàng Elizabeth I. Và chiếc dây chuyền mang tên “Nước mắt Quỷ”.

- Nước mắt Quỷ...- Shin sửng sốt- Là sợi dây chuyền có từ thời Ceasar đại đế.

- Phải... Và nó đã bị Blackbeard cướp mất trên đường vận chuyển từ Ai Cập qua Mỹ.

- Ý anh nói kho báu của Blackbeard là có thật, và nó ở gần đây sao?

- Anh nhặt được nó ở trên một con tàu nằm nghiêng trong đồng tàu kia.- KyO chỉ về phía đồng xác tàu.- Có lẽ năm xưa trên đường chạy trốn sau khi đánh cắp kho báu của Blackbeard, Fernado Billas đã gặp nạn ở đây. Con tàu của hắn bị lưu lại ở đáy biển này, còn hắn may mắn thoát chết và đến được Nhật Bản. Anh đoàn kho báu của Blackbeard cũng ở quanh khu vực này. Những con quái vật canh giữ kho báu mà người ta nói đến đơn giản chỉ là những xoáy nước này thôi.

31. Chương 32

Shin nhìn lên màn hình camera và chột kêu lên:

- Lại là con cá heo đó. Nó đang phát ra những tín hiệu, bộ phận cảm ứng của thân tàu đã cảm nhận được.

- Có lẽ nó lại muốn chúng ta đi theo chăng?- KyO thấy nó bơi lên phía trước bèn giục- Đi theo nó đi.

Con cá heo bơi dẫn đường cho hai người. Đi về phía Tây Nam chừng được 20 hải lý, nó lại dẫn cả hai đi vào một bãi đá ngầm nữa, lần này dày đặc hơn. Ở giữa bãi đá ngầm, trước con mắt trợn trừng của cả hai anh em, một kim tự tháp sừng sững hiện ra. Đúng là một kim tự tháp thật. Nó đứng ngay trên một vực biển sâu hun hút.

- Kho báu của Blackbeard...- Shin thốt lên ngay sau khi nhìn thấy nó.- Chính là hình trên biểu tượng gia huy của dòng họ Hiroshi.

- Có lẽ nhiều thế kỉ trước, đã có một nền văn minh ở đây, sau đó thì bị nhấn chìm xuống đáy đại dương.- KyO cũng nhìn lên màn hình camera bằng ánh mắt ngưỡng mộ.- Phải chăng là nền văn minh Atlantic?

- Làm sao Blackbeard có thể vận chuyển kho báu của hắn xuống đây được?- Shin cau mày.- Nơi này cách mặt biển đến 2km, là một trong những bãi đá ngầm nổi tiếng nguy hiểm nhất của khu vực này. Ở đây có cả những đảo chìm cách mặt nước biển chưa đến 15m.

- Có thể ba thế kỉ trước có nhiều đảo nổi ở quanh khu này, và chắc có đường dẫn xuống đây.- KyO dự đoán- Thật là một kì quan mà không phải ai cũng có cơ hội chiêm ngưỡng.

- Con cá heo lại ra tín hiệu kì. Nó bơi xuống dưới rồi.

- Theo nó.- KyO ra lệnh.

Đenphin chìm dần xuống vực theo con cá heo kì lạ này. Nó bơi xuống chừng 500m thì dừng lại trước một hang tối om ở lưng chừng vách núi. Vực này không biết còn sâu xuống bao lâu nữa. Và nó bơi vào trong. Shin nhìn KyO ngập ngừng:

- Sao đây anh? Con tàu không thể vào đó được đâu. Cái hang này quá nhỏ.

- Nhưng chúng ta có thể vào. Cho tàu quay trở lên đi, chúng ta sẽ bơi xuống. Không biết sẽ phải bơi bao lâu, em nhớ mang theo bình dưỡng khí dự trữ.

- OK.

Bơi vào hang ở lưng chừng vách núi rồi, hai anh em dùng đèn soi và cố gắng không để lạc mất con cá heo. Hang sâu hút, những nhũ đá đâm ra khá nguy hiểm, có những đoạn rất hẹp. Đột nhiên một vách hang hiện ra chắn giữa làm cho con đường cụt hẳn. Đang ngạc nhiên chưa biết thế nào thì KyO thấy con cá heo đâm thẳng lên.

Thì ra cái hang này giờ lại đâm thẳng lên trên như một cái ống khổng lồ. Hai người bơi mãi, cuối cùng ngạc nhiên khi thấy mình nhô lên khỏi mặt nước. Con cá heo kêu lên mấy tiếng rồi quẫy đuôi lặn trở xuống.

KyO soi đèn vào khoảng không khí phía trước, một màu đen thẫm, có cái gì đó ánh lên. Anh đang ở bên trong kim tự tháp.

Nhắc mình khỏi mặt nước, anh kéo cả Shin lên, lúc này cũng ngỡ ngàng y như anh. Cởi bỏ bộ đồ lặn ra, hai anh em nhìn khắp căn phòng tối.

- Không thể tin được- Cả hai cùng thốt lên một câu.

Trước mặt hai người là một đồng những đồng vàng lăn lóc. Lên trên một chút cơ man nào là vải vóc, những miếng da thú lớn, vàng và đồ trang sức trong những hòm nhỏ. Một kho báu đáng giá với bất kì ai.

- Anh xem này, có cả sáp khô nữa. Đây là một loại nhựa cây dùng để thắp sáng, giống như nến vậy.- Shin kêu lên.

- Nhưng nếu chúng ta thắp nó lên, chúng ta sẽ sớm hết khí oxi.- KyO vội ngăn lại.- Hắn dùng cách nào để đưa được đồng của cải này xuống đây nhỉ? Thời đó đã làm gì có đồ lặn như bây giờ?

32. Chương 33

Quả nhiên là một câu hỏi khó với hai anh em lúc này.

- Anh...KyO...- Shin nói gần như hét- Xem đây là gì này...

KyO vội bước đến chỗ Shin, lúc này đang đứng soi vào một cái gì đó ở góc phòng.

Một bộ đồ bơi còn mới nguyên, có cả bình oxi nữa. Bộ đồ bơi mang kí hiệu của Interpol, giống hệt với bộ đồ mà cả hai đang mặc.

KyO cúi xuống, mắt anh sáng lên mừng rỡ:

- Là Bella. Cô ấy đã ở đây.

Cả hai rọi đèn khắp căn phòng, nhưng chẳng có dấu hiệu nào của một người thứ ba nữa cả. Trong căn phòng chỉ có hai anh em và bộ đồ bơi kia.

Lại thêm một sự bí ẩn nữa. Tại sao chỉ có đồ bơi của Bella ở đây? Bộ đồ còn nguyên vẹn, không có dấu hiệu bị rách. Bình dưỡng khí còn nguyên một nửa. Vậy Bella đã đi đâu? Cô rời khỏi đây bằng cách nào? Không thể chấp nhận giả thiết cô ngã xuống nước mà không lên được, điều đó quá vô lý.

- Có thể là cô ấy đã kịp thoát ra khỏi con tàu Devil trước khi nó bị nghiền nát. Cô ấy đến được đây.- KyO suy đoán.

Nhưng tại sao đến đây lại mất dấu? Hay còn một đường ra nào khác?

Hai anh em sờ soạng khắp nơi, soi kỹ đến từng centimet nhưng vẫn không thấy có dấu hiệu nào của một cánh cửa bí mật nào khác. Vậy rốt cục Bella có đến đây không? Nếu có thì cô đã rời khỏi đây bằng cách nào? Còn nếu không thì tại sao bộ đồ bơi của Interpol lại ở đây?

- Em nghĩ là...- Shin nói với anh trai khi cả hai đã trở lại con tàu- Chúng ta cứ nên tin rằng chị ấy vẫn còn sống và đang ở đâu đó...

- Ủ...- KyO gật đầu.

Anh cũng mong điều đó là đúng, và anh sẽ sớm gặp lại cô.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/interpol-phan-2-tam-giac-bi-an>